



Jaarverslag 2020

RAY
OF
HOPE

Voorwoord

Beste lezer,

Van een adoptiedienst voor interlandelijke adoptie wordt anno 2020 -terecht- heel wat vereist:

- kandidaat-adoptanten verwachten dat de dienst expert is in toewijzing (matching) van kinderen; grondige kennis heeft over de herkomstlanden waarmee wordt samengewerkt en daar zeker een goede screening doet van al de contacten die een rol spelen bij de adoptie;
- dat het adoptieproces in groot vertrouwen en haast 'taylor made', afgestemd op elk afzonderlijk dossier kan verlopen, wat een persoonlijke aanpak vraagt met een oprechte interesse en warme betrokkenheid van het team, zodat in een gemoedelijke sfeer dienst en kandidaat-adoptanten gelijkwaardige partners worden;
- dat de communicatie altijd open, eerlijk en transparant is ook als het proces complex en onvoorspelbaar evolueert;
- dat er proactief aandacht is voor de vragen, verwachtingen of noden ook al is er daar een grote diversiteit in;
- nazorg vraagt -ook zeer terecht- hoe langer hoe meer aandacht en zorg; ook de geadopteerden zelf verwachten in volle vertrouwen deskundigheid van de dienst op dat vlak waarbij zij zich echt gerespecteerd weten en voelen;
- deze opsomming is niet exhaustief en kan zeker nog lang aangevuld worden, maar wat zeker is, is dat voor ROH het belang van het kind altijd weer voorop staat.

ROH is zich zeer bewust van de complexe opdracht die het bemiddelen bij een adoptie is en wil daarin ten volle zijn verantwoordelijkheid opnemen. Het team leverde -zelfs in een voor iedereen onwaarschijnlijk moeilijk coronajaar- voortreffelijk werk. Ik ben -en samen met mij de andere leden van de raad van bestuur ook- daar zeer dankbaar voor. Onder niet evidente omstandigheden blijven onze dames het beste van zichzelf geven. Hun kennis en expertise neemt jaar na jaar toe. In 2020 werd weer enorm veel werk verzet.

Omdat ROH een lerende organisatie wil zijn die ook kritisch naar de eigen werking durft te kijken, werd in 2020 een onderzoeksproject gelanceerd: Ray of Hope wil als adoptiedienst graag meer inzicht in hoe de nazorg voor adoptieouders en geadopteerden, alsook de begeleiding van rootsvragen in de toekomst beter kan worden aangepakt. Onze adoptiedienst wil zich daarvoor baseren op de beleving van adoptieouders en geadopteerden over het voortraject, nazorg en 'roots'. Daarom werd een kwalitatief belevingsonderzoek besteld bij en uitgevoerd door de Artevelde hogeschool, in de periode maart – december 2020.

De resultaten van dat onderzoek wilden we heel graag met jullie allemaal delen op de dag van ons feest ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van ROH. Dat werd minutieus voorbereid door het team, maar helaas was ook hier corona spelbreker en was uitstel de enige optie.

Behalve het normale werk voor de lopende dossiers werd ook heel wat tijd en energie gestoken in het fusieproces van de 3 Vlaamse interlandelijke adoptiediensten: telkens ikzelf, alleen of met andere bestuurders samen, een overleg heb met andere betrokken actoren, is de voorbereiding door onze coördinator en haar team een grondige basis waarop kan gesteund en vertrouwd worden. We kunnen dan als goed gedocumenteerde onderhandelaar(s) plaats nemen aan de tafel en het proces mee in de goede richting sturen. Langzaam maar zeker krijgt de geplande eenmaking van de diensten stilaan dan ook meer vorm, al wordt het nog een heel huzarenstuk om tijdig alle kapen te ronden.

Tussen de plooiën door leverde ROH ook nog een dossier in bij de overheid wanneer die een oproep deed voor de oprichting van het afstammingscentrum. We oordeelden dat ook onze dienst hier mogelijks goed geplaatst zou zijn om die taak op te nemen. Maar er werd voor een andere kandidaat gekozen, die we uiteraard alle succes toewensen in dit belangrijk dossier.

Er gebeurden ook heel mooie dingen: zo kon dankzij de onwaarschijnlijke vasthoudendheid van onze coördinator een privéjet ingelegd worden om een aantal adoptiekinderen naar hun nieuwe thuis te brengen. Jullie lezen er alles over verderop in dit jaarverslag. Het is een hartverwarmend verhaal.

Het is trouwens sowieso de moeite om dat verslag helemaal te lezen. Het is het resultaat van de niet aflatende inzet van heel Ray of Hope. Als erkende adoptiedienst willen we vanuit een goede instelling op een correcte manier (transparant en zonder winstbejag) en helemaal in het belang van het kind het complexe proces van interlandelijke adoptie blijven realiseren. Wij -en velen samen met ons- weten en beseffen dat in een ideale wereld adoptie niet nodig zou zijn. Maar helaas... het blijft een goede jeugdbeschermingsmaatregel. En dus zijn we het aan onszelf verplicht om het naar best vermogen goed te doen, toch?

Mijn erkentelijkheid gaat dan ook naar ons team voor de manier waarop ze integer en zich bewust van vele valkuilen deze opdracht uitvoeren en naar alle leden van de raad van bestuur van ROH die betrokken, deskundig en wijs ondersteunen en trekken waar nodig en kan. Adoptie blijft in de eerste plaats een 'mensenzaak', wat maakt dat elk dossier opnieuw anders is, waar telkens opnieuw met wijsheid en kennis weloverwogen beslissingen moeten genomen worden. Geen enkele wet kan alle mogelijke misstanden voor de toekomst afdekken. De vrees dat er iets fout kan lopen is altijd inherent aanwezig, net zo goed als in elk dossier van binnenlandse adoptie, van pleegzorg voor een kind, bij iedere zwangerschap of bij het opvoeden van eigen biologische kinderen. Mag die angst ons verlammen?

ROH doet dapper verder. Er zijn dan ook weer een aantal doelstellingen voor 2021, die jullie verderop in dit verslag vinden. Veel leesplezier!

Christine Gonnissen
Voorzitter RvB ROH



INHOUDSOPGAVE

Voorwoord.....	2
1. Doelstellingen in 2020	6
2. Interne werking	8
2.1 Bestuursorgaan.....	8
2.1.1 Algemene Vergadering.....	8
2.1.2 Raad van Bestuur	8
2.1.3 Directiecomité.....	9
2.2 Team.....	9
2.2.1 Personeelsteam	9
2.2.2 Andere Teamleden	10
2.2.3 Vrijwilliger.....	10
2.2.4 Werking van het Team.....	11
2.2.5 Werkinstrumenten.....	11
2.2.6 Vergaderingen binnen de adoptiesector.....	12
2.2.7 Vorming van de personeelsleden.....	13
2.2.8 Op weg naar een gefusioneerde Interlandelijke adoptiedienst.....	14
3. Werking in België.....	16
3.1 Procedure die KA doorlopen voor ze bij ROH terechtkomen	16
3.1.1 Aanmelding en informatiesessie	16
3.1.2 Gerichtte doorstroom	17
3.1.3 Voorbereiding door Steunpunt Adoptie.....	19
3.1.4 Geschiktheid van kandidaat-adoptanten	20
3.2 Procedure die KA doorlopen bij ROH	21
3.2.1 Informeren van kandidaat-adoptanten	22
3.2.2 Wachtlijstbeheer	23
3.2.3 Intake	24
3.2.4 Voorbereiding van de kandidaat-adoptanten.....	27
3.2.5 Toewijzing.....	28
3.2.6 Reisvoorbereiding	30
3.2.7 Huisbezoek voor afreis.....	30
3.2.8 Aankomstgesprek.....	31
3.2.9 Nazorg	31
4. Landen	43
4.1. Algemeen	43
4.2. India.....	46

4.3.	Burkina Faso.....	48
4.4.	China.....	51
4.5.	Haïti - Proeffase.....	52
4.6.	Vietnam - Proeffase	55
4.7.	Marokko - Proeffase	57
4.8.	Bhutan – afsluiten proeffase.....	58
4.9.	Slovakije – proeffase goedgekeurd, on hold.....	58
4.10.	Ethiopië - Roots.....	59
4.11.	Sri Lanka – Roots	60
4.12.	Landen in Onderzoek.....	60
4.12.1.	Burundi.....	60
4.12.2.	Rwanda	61
4.12.3.	Benin.....	61
4.12.4.	Democratische republiek Congo	62
5	Evaluatie	63
5.1	Tevredenheidsmeting	63
5.2	Resultaat van het Belevingsonderzoek in het kader van 25 jaar Ray of Hope door Arteveldehogeschool.....	66
	BIJLAGE: Een bijzondere missie.....	68

1. Doelstellingen in 2020

In 2020 was het 25 jaar geleden dat het eerste kindje, door bemiddeling van Ray of Hope, een thuis vond in een Vlaams gezin. Intussen gaat het over meer dan 1200 geadopteerden. We lieten daarom onze werking en nazorgaanbod door de jaren heen onderzoeken door Arteveldehogeschool, met als doel conclusies te kunnen trekken naar een betere werking en nazorgaanbod in de toekomst. Ondanks dat fysieke bijeenkomsten met de doelgroepen niet mogelijk waren, werd er toch een mooi onderzoek gerealiseerd. Verder in dit jaarverslag kan u hiervan de resultaten lezen. In 2021 zullen we hierrond doelstellingen formuleren voor de werking van Ray of Hope.

Ray of Hope verwelkomde begin 2020 een nieuwe werkracht in het kader van de uitbreiding van het nazorgaanbod. De doelstelling om het nazorgaanbod uit te breiden met 3 extra huisbezoeken in het adoptieproces, één voor afreis wanneer KA het kindje ophalen en 2 aanvullend tijdens de nazorg op scharnierleeftijden van 7 en 12 jaar, en het organiseren van bijeenkomsten voor geadopteerden werden in 2020 meteen in praktijk omgezet. We slaagden erin om dit snel en mooi vorm te geven. Toen bleek dat het voorziene aantal huisbezoeken niet werd gerealiseerd breidden we uit naar andere leeftijden waar nood was aan een extra huisbezoek of begeleidingsgesprek. Voor 2021 wordt er met een formulier gewerkt, waarin ook een telefonisch aanbod wordt gedaan, om zo te anticiperen op het aantal te verwachten huisbezoeken. Voor de geadopteerden +12 jaar werd een concert met de winnares van Humo's Rock Rally, Meskerem Mees, georganiseerd. Helaas is dit door Corona niet kunnen doorgaan en uitgesteld naar 2021.

Toen eind 2020 de website vernieuwd moest worden, zorgden we voor een uitbreiding met een pagina rond 'roots' en nazorg gericht op geadopteerden, zodat zij ook laagdrempelig informatie kunnen terugvinden.

Er werd ook een gesloten facebookpagina opgericht om met geadopteerden en (kandidaat-) adoptieouders van Ray of Hope eenvoudig berichten te delen.

De uitbreiding van het nazorgaanbod gebeurde in samenspraak met de collega-adoptiediensten. Gezien de nakende fusie in 2023 waren er intense contacten tussen de drie adoptiediensten. Zo werden er ook enkele thema-avonden georganiseerd met de drie diensten samen. Het bestuur stelde zich constructief op om de fusie mee vorm te geven. Een deel gebeurt door een onafhankelijke bemiddelaar, daarnaast namen de drie diensten ook zelf initiatief om de samenwerking te verbeteren. Er werd hard gewerkt aan een gemeenschappelijke visietekst en de oprichting van het ethisch expertencomité. We gingen samen in gesprek over de toekomst van adoptie in Vlaanderen met de DG van het Agentschap Opgroeien. Voor 2021 worden de resultaten van het experten panel verwacht, hieruit zullen eveneens richtlijnen en adviezen voortkomen die mee de toekomst van adoptie in Vlaanderen zullen bepalen. We kijken uit naar een duidelijke visie van de minister en het Agentschap Opgroeien over hoe interlandelijke adoptie in Vlaanderen in de toekomst moet worden georganiseerd.

Het tekort aan nieuwe KA die doorstroomden in 2019 zette zich jammer genoeg verder in 2020. We kampten voor de allereerste keer met een lege wachtlijst, voor het land Haïti. Ook Marokko loopt enorm stroef. Als we dan de enorme doorlooptijden van KA bekijken tussen aanmelden en opstart bij een adoptiedienst, dan is het begrijpelijk dat heel wat KA afhaken. Wat zeer bijzonder is, is dat er eind 2020 900 wachtende KA zijn in Vlaanderen. Een groot deel wacht voor binnenlandse adoptie, maar ook voor buitenlandse adoptie wachten er KA en lijken we er maar niet in te slagen om de noden in de herkomstlanden te koppelen aan de KA die daarvoor open staan. Wat betekent dat we niet altijd konden beantwoorden aan de vraag om voor een kindje een thuis te vinden of weinig mogelijkheden hadden om tot een goede match te komen.

Opnieuw hebben we deze knelpunten in het adoptieproces aangekaart bij VCA.

Er wordt als antwoord op het dalend aantal adopties soms verwezen naar een internationale tendens waarbij het aantal kinderen dat nood heeft aan een adoptiegezin daalt. We moeten inderdaad realistisch zijn en KA duidelijk informeren over de huidige kindprofielen, maar ook in 2020 waren er nog heel wat adoptabele kinderen, ook die geen SN zijn, en waar we geen thuis aan konden bieden.

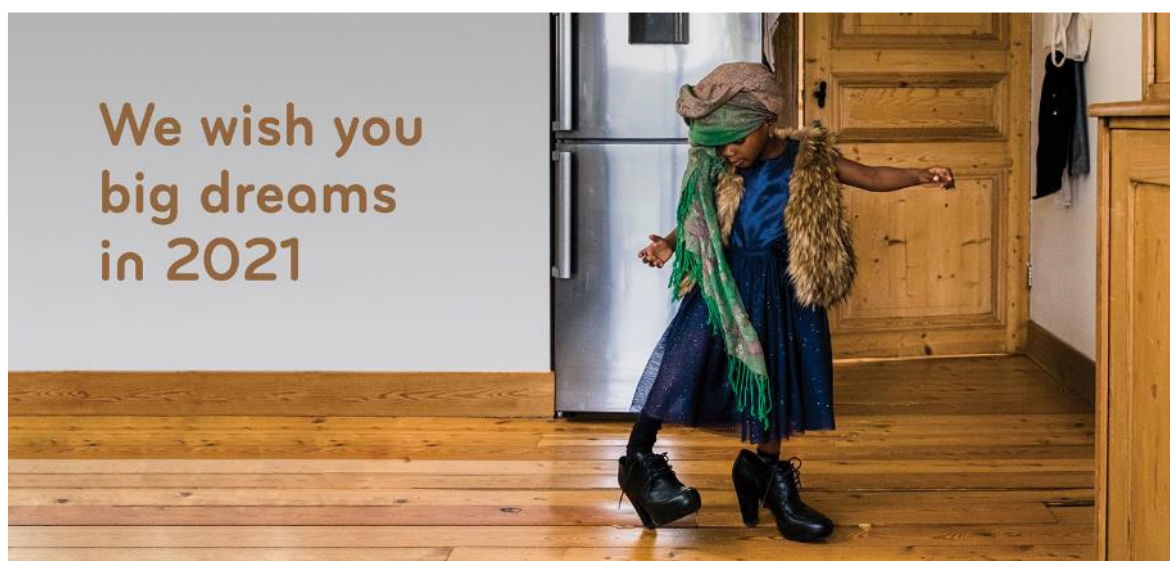
Waar de uitdaging is om in steeds meer landen steeds minder adopties te realiseren, is er ook de plicht om deze adopties met zeer veel zorg te omkaderen. Deze kinderen zijn kinderen die echt nood hebben aan een thuis. We stellen ook vast dat de herkomstlanden steeds meer maatregelen inzetten om adopties steeds beter te controleren. Het is belangrijk dat we een open en respectvolle communicatie blijven aangaan om oplossingen te zoeken voor kinderen in nood.

In 2021 zal hier nog sterker op ingezet moeten worden. De fusie van de drie adoptiediensten komt eraan, er zullen heel wat nieuwe accreditaties moeten aangevraagd worden. Intens overleg met de CA's van de betrokken herkomstlanden om dit proces zo vlot mogelijk te laten lopen, is noodzakelijk.

In 2020 kwamen er ook wat onverwachte zaken op ons pad: zo werd er een oproep gelanceerd voor de oprichting van het Afstammingscentrum. Ray of Hope aarzelde niet en nam zijn verantwoordelijkheid om een aanvraag in te dienen. Op korte tijd werd heel wat informatie verzameld en werd er een stevig dossier opgesteld met betrokkenheid van een ruim team. Niettegenstaande was dat niet voldoende en kregen belangengroepen de oprichting van het AC toegewezen. Ray of Hope zal alles in het werk stellen om een vlotte samenwerking na te streven zodat elke geadopteerde die beroep doet op hetzij het AC of ROH of... op de beste manier geholpen kan worden.

Tot slot was de COVIDpandemie een enorme uitdaging in 2020, kinderen zaten geblokkeerd in herkomstlanden, maar ook hier realliseerden we 11 aankomsten. Er werden repatriëringen georganiseerd, zelfs in samenwerking met andere Europese landen. Het waren boeiende tijden waarbij Ray of Hope steeds naar de beste oplossingen in het belang van de kinderen en de adoptieouders heeft gezocht.

Ook in 2021 zullen we groots blijven dromen en onze plicht om te werken aan het verbeteren van het proces achter adoptie opnemen. We zullen blijven ijveren dat Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid opneemt om kansen te creëren voor kinderen én gezinnen.



2. Interne werking

2.1 Bestuursorgaan

2.1.1 Algemene Vergadering

Voorzitter: Christine Gonnissen

Leden: Christel Vergauwen, Guy De Meester, Joost Germis, Joshi Janssen, Marc Claeys, Wilfried Verniest.

In 2020 kwam de algemene vergadering éénmaal samen.

2.1.2 Raad van Bestuur

Voorzitter Christine Gonnissen:



Leden van de raad van bestuur:



Christel Vergauwen



Guy Demeester



Marc Claeys



Joost Germis



Joshi Janssen



Wilfried Verniest

De raad van bestuur kwamen viermaal samen in 2020.

Per agendapunt van de RVB is er een korte nota. De verslagen worden bewaard in het kantoor van de adoptiedienst.

Daarnaast kwam de raad van bestuur ook samen om na te denken over de missie en de visie in het kader van de fusie die tegen 2023 moet worden gerealiseerd, alsook voor de nabespreking van het belevingsonderzoek dat werd uitgevoerd door Arteveldehogeschool over 25 jaar Ray of Hope.

2.1.3 Directiecomité

In 2020 werd er door Corona veel meer online overlegd met voorzitter en de bestuurders die zich engageren om taken op te nemen buiten de Raad van Bestuur. Zo werd er steeds kort op de bal gespeeld.

2.2 Team

2.2.1 Personeelsteam

De verantwoordelijkheden voor de werking zijn als volgt verdeeld:



Erika Van Beek, coördinator en kanaalverantwoordelijke voor Haïti, Togo en volgt de rootsvragen rond Sri Lanka mee op vertegenwoordigt Ray of Hope in diverse organen.



Charlotte Leloup, maatschappelijk assistente, kanaalverantwoordelijke China (Special Needs) en Burkina Faso. Zij volgt de rootsvragen op van Ethiopië en onderzoekt nieuwe samenwerkingen.



Annelies De Prest, maatschappelijk assistente, is kanaalverantwoordelijke India, Marokko en Vietnam. Zij neemt ook de boekhouding op.



Lynn Casteleyn, maatschappelijk assistente, startte in februari 2020 als nieuwe nazorgmedewerker.

2.2.2 Andere Teamleden



Vicky Quinet: psychologe

Als zelfstandig psychologe verzorgt zij de huisbezoeken in het eerste jaar na aankomst. Vanaf 2020 zal zij ook instaan voor de huisbezoeken in het kader van de uitbreiding van de nazorg: voor afreis en wanneer het adoptiekind 7 en 12 jaar oud is en voor extra huisbezoeken in het kader van nazorg.



Dr. Luc Janssen: Teamarts.

Er is ook een samenwerking met een netwerk van specialist- kinderartsen en vnl. met dr. Boiy en Wojciechowski, kinderarts van UZA en het Tropisch Instituut, voor de beoordeling van de medische rapporten van de special needs kinderen.



Meester Christel Vergauwen: Teamjuriste. Zij geeft juridisch advies.

Praktische zaken, zoals legalisaties, worden geregeld via een **dienstencontract**.

In 2020 volgde Ragami Christiaens haar werkplekklaren verder bij Ray of Hope binnen het kader van haar graduaat Sociaal Cultureel Werk. Dit gebeurde voornamelijk aan de hand van thuisopdrachten ten gevolge van de COVID maatregelen.

2.2.3 Vrijwilliger

Ook in 2020 konden we beroep doen op Frank Okerman, vrijwilliger, die twee halve dagen per week het personeelsteam bijstaat bij het verwerken van administratie en vnl. het bijwerken en digitaliseren van het archief. Frank werkte een database voor het bijhouden van de roots- en nazorgvragen uit, hier kunnen ook statistieken uit gehaald worden. In 2020 was het moeilijker door de 'lockdown', maar wanneer nodig konden we altijd beroep doen op hem.



2.2.4 Werking van het Team

Briefing: wekelijks is er een overleg met het personeelsteam om de dossiers kritisch te evalueren en de werking te bespreken. Er is ook tijd en ruimte om eventuele grieven rond de dagelijkse werking te bespreken.

Teamvergadering: met alle teamleden, de psychologe is altijd aanwezig. Jurist en arts wanneer nodig. Veelal wordt hun advies digitaal gevraagd.

Op deze vergadering worden volgende punten overlopen:

- Verslag van de huisbezoeken in het kader van de primaire nazorg.
- De families met een extra zorgvraag.
- De profielen van de voorgestelde kinderen en bekrachtiging van de 'matching'.
- Bespreking van de kanalen.
- Aandacht voor het uitdiepen en toelichten van medische problemen die zich regelmatig stellen bij adoptiekinderen. Zo wordt elke teamvergadering ook een vormingsmoment.
- Evaluatie van onderdelen van de werking.

In 2020 ging de teamvergadering door COVID minder vaak met het hele team door. Op elke teamvergadering is de psychologe zeker aanwezig. De jurist en de arts worden veelal digitaal geconsulteerd om zo tot een volledige teambespreking van dossiers te komen. Vanaf 2021 zal opnieuw vast een maandelijkse teamvergadering doorgaan.

2.2.5 Werkinstrumenten

Om de continuïteit van de werking te garanderen maken we gebruik van enkele 'instrumenten' en principes. Per herkomstland worden er **lijsten**, met details per dossier, bijgehouden door de kanaalverantwoordelijke en zijn er **procedurehandboeken** per actief kanaal en voor de nazorg, met de te volgen procedurestappen. Wanneer de kanaalverantwoordelijke afwezig is kan een van de collega's overnemen zonder stappen over te slaan in de procedures. De handboeken zijn 'levende' instrumenten die voortdurend worden aangepast.

Het **kwaliteitshandboek bundelt** alle informatie rond kwaliteit en werking met alle afgesproken regels. Veranderingen worden steeds ingepast op basis van tussentijdse evaluaties.

De **database bevat** alle dossiergegevens. Daarmee is iedereen snel en adequaat op de hoogte van de stand van een dossier en van de communicatie met de betrokken (kandidaat-) adoptanten.

De **database voor nazorg en rootsvragen**. Deze zijn verbonden aan het dossier van de geadopteerde en stellen ons in staat om de complexiteit van de vele nazorg- en rootsvragen beter te registreren en op te volgen. Er kunnen ook analyses worden gemaakt op basis van deze database zodat we hieruit conclusies kunnen trekken om onze werking te verbeteren. Het betreft dan welke vragen en bezorgdheden vnl. aan bod komen bij geadopteerden die de dienst contacteren. Maar ook adoptieouders, maar eveneens ook rond wachttijden van adoptanten in de hele procedure tussen aanmelding bij VCA en thuiskomst met hun kindje. Het helpt ons om betere inzichten te verkrijgen.

2.2.6 Vergaderingen binnen de adoptiesector

De coördinator vertegenwoordigt Ray of Hope in de vergaderingen bij **VCA**: groot adoptieoverleg, bilateraal overleg, coördinatorenoverleg en ketenoverleg.

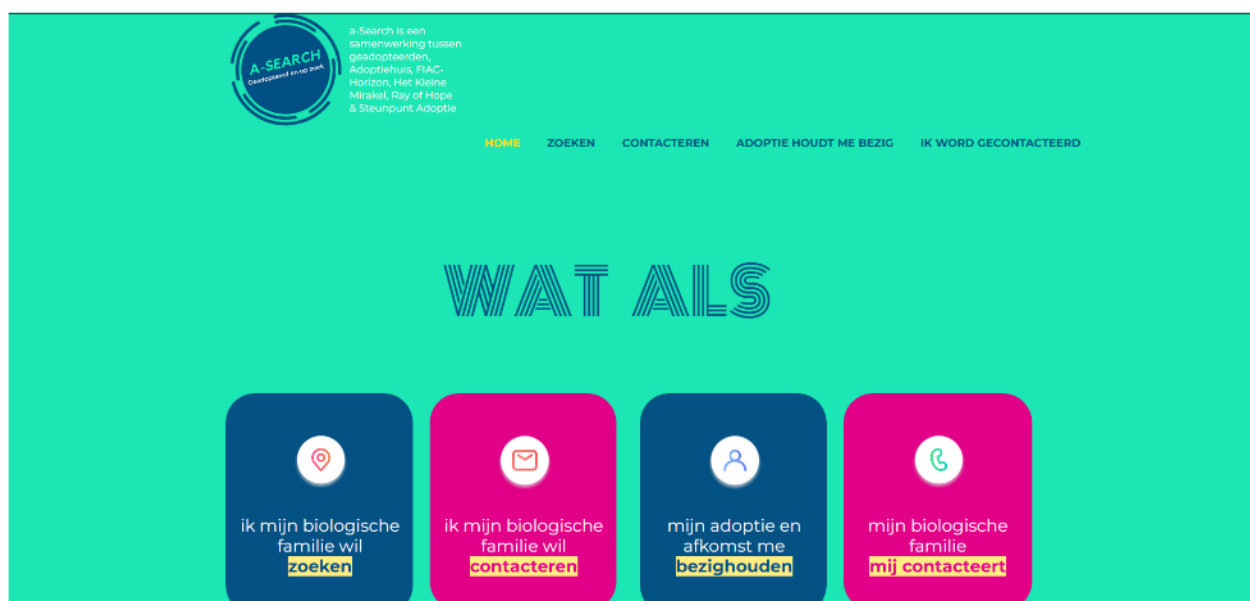
Daarnaast werden er ook vergaderingen georganiseerd rond het instroombeheer, uitwerken van een gemeenschappelijke visie rond 'Special Needs' en de opstart van het afstammingscentrum en startte de denktank rond pleegzorg en adoptie.

In 2020 gingen de vergaderingen in Brussel of Antwerpen door, maar werd er ook heel wat online vergaderd.

De coördinator vertegenwoordigt ook de buitenlandse adoptiediensten in de **kamer adoptie van Raadgevend Comité van VCA**. Het raadgevend comité kwam in 2020 driemaal samen.

In het kader van de **fusie van de adoptiediensten** die werd beslist bij de wijziging van het BVR in mei 2019 kwamen de drie buitenlandse diensten samen op vraag van de bemiddelaar aangesteld door VCA, maar ook op eigen initiatief. Hieruit volgde een gemeenschappelijke **visietekst** van de drie interlandelijke adoptiediensten, alsook werd een **ethisch comité van experts** opgericht dat in 2021 van start zal gaan. In 2020 werden al de eerste adviezen door de experts gegeven bij plaatsing van kinderen met SN.

In 2019 startten de adoptiediensten, geadopteerden en Steunpunt adoptie aan een project rond 'Social Networking and you'. Het budget dat over was van Steunpunt Nazorg werd hieraan besteed. Het resultaat is de website www.a-search.be voor geadopteerden die op zoek zijn, geworden. Dit was een samenwerking tussen geadopteerden, Adoptiehuis, FIAC-Horizon, Het Kleine Mirakel, Ray of Hope en Steunpunt Adoptie.



Website a-Search

2.2.7 Vorming van de personeelsleden

Aan het werk gerelateerde literatuur, internationale communicatie en nieuwsbrieven dragen bij tot nieuwe inzichten. Overleg met collega's in binnen- en vooral buitenland neemt een steeds belangrijker aandeel in onze werking in. Het team leert op deze manier samen bij.

Annelies en Lynn volgden beiden het webinar "ACE's nadelige jeugdervaringen" georganiseerd door Euregionaal Congresburo. Lynn volgde eveneens het webinar "Emoties – en emotieregulatie" van dezelfde organisator.

Adoptiedienst FIAC organiseerde in het kader van hun adoptieweek een aantal webinars. Hiervan volgden de medewerkers van Ray of Hope een aantal mee:

- Adoptie en Kleur van Hilbrand Westra: volgde Charlotte en Annelies
- Met een oerwoud doorheen het oerwoud van Mohan Caers: volgde Charlotte en Annelies
- Signaalgedrag bij adoptiekinderen door Lies Ledegen: volgde Charlotte

Er werden ook een aantal webinars gevolgd die werden georganiseerd door Steunpunt Adoptie:

- Hechting en trauma door Karin Volckaert: gevolgd door Charlotte en Lynn
- "FAS" syndroom: gevolgd door Erika en Lynn
- Special needs door Tine Boiy: gevolgd door Charlotte
- Magenta: gevolgd door Erika

Annelies volgde twee webinars mee die vanuit India werden georganiseerd.

- Webinar CARA: Interactive Session on Expérience of Adoptive Parents & Adoptees 24/11/2020
- Webinar CARA : Web Lecture on Mental preparedness for Adoption 27/11/2020

Webinar: trauma en gehechtheid in tijden van stress, georganiseerd door Logacom werd gevolgd door Lynn en Charlotte.

Lynn volgde eveneens een vormingsavond van VAG nl. "zoektocht naar het verleden" en volgde met Erika de Webinar van KeKi over 'het belang van het kind' en de tool die zij daarrond ontwikkelen.

Het Webinar van UCOS rond dekolonisatie werd door de 4 personeelsleden gevolgd.

Via het kenniscentrum Ter Meulen volgen we recente informatie rond adoptie uit internationale kringen. Het belangrijkste in 2020 was het artikel van Marinus H van IJzendoorn, Marian J Bakermans-Kranenburg, Robbie Duschinsky e.a.(juni 2020) *Institutionalisation and deinstitutionalisation of children*, The Lancet.



2.2.8 Op weg naar een gefuseerde Interlandelijke adoptiedienst

In 2020 kwam het fusieproces op gang. Door de onafhankelijk bemiddelaar, Stefaan Van de Winkel van het Agentschap Opgroeien, werden vragen aangebracht om de drie IA¹ gericht te laten nadenken over de visie en het beleid van de toekomstige eengemaakte adoptiedienst.

Hiervoor kwam de RVB van ROH tweemaal samen om de tekst voor te bereiden, maar daarnaast volgden er 3 vergaderingen met de coördinatoren en een vergadering met de voorzitters om zo tot één gemeenschappelijke tekst te komen.

Tijdens het opmaken van de tekst bleek dat alle diensten soms worstelen met moeilijke vraagstukken bij adoptie die door de diensten afzonderlijk erg verschillend worden aangepakt. Om deze kloof te dichten zijn de interlandelijke adoptiediensten in augustus 2020 gestart met de uitwerking van een ethisch comité dat de IA hierbij verder kan ondersteunen. Ongeveer gelijktijdig werd in de werkgroep special needs van VCA het voorstel gedaan om een soort expertencomité/adviesorgaan op te richten dat als onafhankelijke partij mee advies zou kunnen verlenen in special needs dossiers.

De experts op vlak van adoptie zijn in Vlaanderen/België zeer beperkt en het is dus niet opportuun om aparte mensen te zoeken voor deze beide comités.

De IA namen deze zoektocht vast en realiseerden de oprichting van 1 comité van experts inzake adoptie. Inhoudelijk krijgt dit comité twee verschillende finaliteiten:

1. **Het ethische aspect** waarbij de adoptiedienst(en) inhoudelijke thema's kunnen voorleggen om hun dienstverlening te verbeteren. Het ethische comité bestaat uit 'brede experts' en zou een aantal keer per jaar samen komen en fungeren als een reflectiekamer/ algemeen adviserende raad op metaniveau.

Hierin worden thema's zoals afbakening kindprofiel, werking in bepaalde herkomstlanden, 'hete hangijzers' etc... besproken.

2. De tweede finaliteit is **casusgebonden**. Elke adoptiedienst heeft een eigen interdisciplinair team dat beschikt over veel expertise. De bedoeling van dit advies is dat een onafhankelijke expert aanvullend binnen zijn domein een advies verleent over de in te schatten zorgnoden en matching van het kind aan de KA. Het kan zowel gaan om medische of psychosociale expertise (of een combinatie naargelang het kinddossier). Dit kan ook op vraag van VCA gebeuren.

De experts worden gevraagd om aan beide finaliteiten deel te nemen, maar ze krijgen zeker ook de vrijheid om te kiezen tussen één van beide.

Het comité zal de eerste keer samenkomen op 30/04/2021 en omvat volgende leden:

Algemeen

De 3 coördinatoren organiseren en bereiden de onderwerpen voor.

¹ IA = Interlandelijke Adoptiedienst

Ervaringsdeskundigen

Een geadopteerde: Leena de Bakker

Een adoptieouder: Sarah Steckel

Experten

Ethicus: Veerle Provoost

Kinderarts: Dr. Wocjechowski

Psychologe: Romina Cuadros Perez, Doris D'Hooge, Leentje Rymen

Géra Ter Meulen: kenniscentrum Ter Meulen

Jurist: Ward Van Uytsel

Op 18 december 2020 vond een overleg met Katrien Verhegge en Ariane Vandenberghe plaats op vraag van de drie IA. Dit overleg had als doel om de huidige moeilijkheden aan te kaarten maar ook een plan van aanpak naar de toekomst te kennen van het Agentschap en minister Beke.

Hierbij werd de waarde van adoptie als kindbeschermingsmaatregel onder de aandacht gebracht.

Recente artikels in voorname wetenschappelijke tijdschriften geven up to date inzichten²

- ❑ Wereldwijd zijn miljoenen kinderen geïnstitutionaliseerd = nefast voor het kind. Een verblijf in een instelling gaat gepaard met aanzienlijke ontwikkelingsachterstanden en andere risico's voor kinderen.
- ❑ Actoren wereldwijd moeten samenwerken om de geleidelijke eliminatie van instellingen te ondersteunen en gezinsgerichte zorg te bevorderen. Staten zijn verantwoordelijk voor het bevorderen van ouderlijke zorg.
- ❑ Gezinnen spelen een cruciale rol bij de fysieke, sociale en emotionele ontwikkeling, gezondheid en armoedebestrijding tussen de generaties.
- ❑ Er moet prioriteit gegeven worden aan verwantschapszorg, pleegzorg, adoptie, kafalah en grensoverschrijdende hereniging.
- ❑ Pleegzorg is geen adoptie. Beiden zijn los van elkaar noodzakelijk.

We koppelden dit aan de huidige realiteit in Vlaanderen waarbij het dalend aantal adopties, deels geïnitieerd door het feit dat kindprofielen wijzigen, maar eveneens door het te weinig performante adoptiebeleid in Vlaanderen dat niet in staat is om een vlot proces te organiseren, waardoor KA aan zeer lange wachttijden beginnen nog voor ze een geschiktheidsvonnis hebben. De diensten gaven aan dat ze erin geloven dat dit beter kan in Vlaanderen.

Hierbij hoort ook de nood aan een duidelijke visie rond adoptie in Vlaanderen waarbij alle partijen in de keten hun verantwoordelijkheid opnemen, met als doel een realistisch beeld rond adoptie in héél de sector te geven waarbij adoptie als een bewezen én goede kindbeschermingsmaatregel wordt gezien, enz.

We zijn verplicht om te werken aan het verbeteren van het proces achter adoptie zodat we kansen creëren voor kinderen én gezinnen, doorstroomtijden verbeteren en procedures rond samenwerking

² *Adoption in service of Child Protection (2019) American Psychology association. Geschreven in samenwerking tussen topwetenschappers uit NL – UK en USA.*
Institutionalisation and deinstitutionalisation of children The Lancet (juni 2020)

met herkomstlanden verduidelijkt worden. Ook een éénduidige visie rond SN adopties moet hiervoor uitgewerkt worden.

3. Werking in België

3.1 Procedure die KA doorlopen voor ze bij ROH terecht komen

3.1.1 Aanmelding en informatiesessie

Wanneer mensen zich kandidaat wensen te stellen voor adoptie melden ze zich aan bij VCA via een aanmeldingsformulier. De KA krijgen dan een aanmeldingsnummer en worden uitgenodigd op een eerste informatiesessie georganiseerd door Steunpunt Adoptie binnen 3 maanden na aanmelding. De infosessie bestaat uit 2 dagdelen (2 halve dagen) en duurt in totaal 8 uur. Hier krijgen de KA ook de raad ook naar de informatiesessie van de adoptiediensten te gaan.

Indien kandidaat-adoptanten de procedure verderzetten na de informatiesessie van Steunpunt en de adoptiediensten, krijgen zij een **vragenlijst** van VCA. Hierop kunnen zij aanduiden voor welke landen zij in aanmerking wensen te komen. Op basis hiervan en op basis van de algemene wachtlijst van aanmelding worden KA geselecteerd om in te stromen in de adoptieprocedure.

Onderstaande tabel met cijfers van VCA geeft een overzicht van de cijfers. Dit toont ook jammer genoeg aan dat ondanks het grote aantal wachtende KA er een groot tekort is voor KA die een kindje uit het buitenland wensen te adopteren.

Tabel 1: cijfers van het aantal KA dat VCA in 2019 en 2020 kon laten instromen voor een buitenlandse adoptieprocedure

	2019	2020
Aantal plaatsen berekend volgens BVR	171	184
Doorgestroomd op volgorde	50	37
Doorgestroomd voor specifieke landen	60	28
Doorgestroomd voor SN	27	30
Tekort aantal KA voor de plaatsen die zijn berekend	34	89

3.1.2 Gerichte doorstroom

KA die op de vragenlijst aangeven dat zij openstaan voor een kindje met specifieke ondersteuningsbehoefte worden doorgestuurd naar een adoptiedienst om na te gaan of het vooropgestelde profiel realistisch is. De adoptiedienst kan dan aangeven of de KA openstaan voor een profiel waar nood aan is. Indien zo mogen deze KA meteen doorstromen naar de voorbereiding.

Tabel 2: gerichte doorstroom

	2018	2019	2020
Aantal KA op doorstroomgesprek	24	17	31

ROH deed in 2020 31 gesprekken in het kader van gerichte doorstroom. Zo'n gesprek duurt gemiddeld 2 u. Daarna moet er een verslag worden opgemaakt en bezorgd aan VCA.

De KA krijgen dan één maand de tijd wanneer ze de brief van VCA ontvangen om op gesprek te gaan bij een adoptiedienst. Het is dus zeer belangrijk dat de KA zich op korte tijd goed kunnen voorbereiden en dat de adoptiedienst snel voor een verslag kan zorgen.

Dit heeft wel wat extra werk meegebracht, maar het blijkt ook een zinvolle uitbreiding van het systeem. In 2020 kon ROH 4 families opstarten die een gesprek hadden met de dienst in het kader van gerichte instroom in 2018 en 1 familie in 2019. Deze laatste familie doet een tweede adoptieprocedure waardoor de wachttijd van de voorbereidingscursus wegviel.

De wachttijden variëren tussen 17 en 26 maanden tussen het gesprek versnelde doorstroom (dit is NA de 2 infosessies) en intake bij Ray of hope. Deze KA zijn allen gemotiveerde KA en stelden alles in het werk om de stappen in de procedure die ze zelf in handen hebben vlot te laten verlopen.

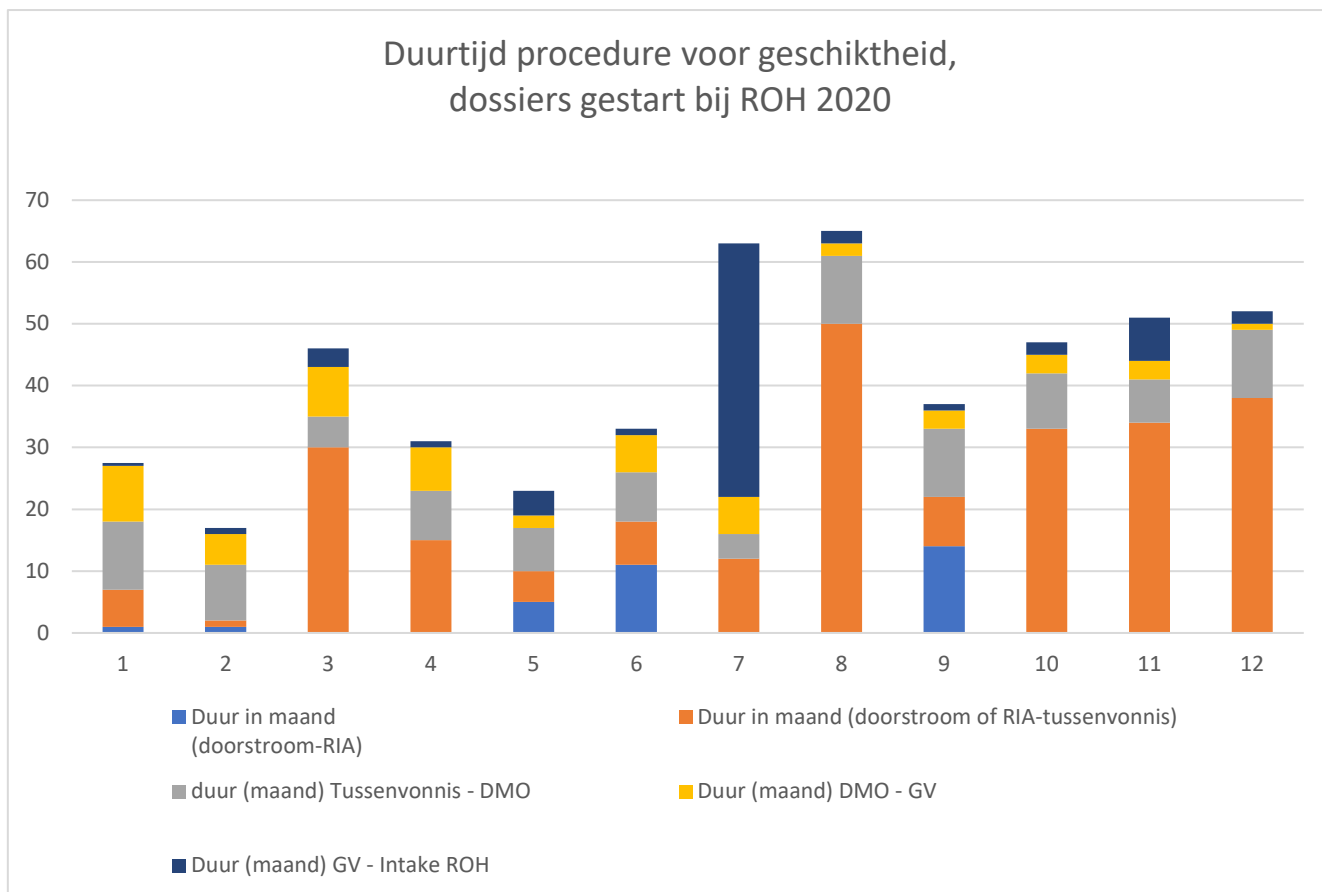
Dit resultaat is betreurenswaardig en stelt de werking van het systeem van versnelde instroom in vraag. Aan deze KA is nood in de herkomstlanden en toch slagen we er niet in om deze KA vlotter door de procedure te krijgen.



Onderstaande grafiek en tabel geven de duurtijden die de KA die in 2020 bij ROH opstartten, hebben doorlopen.

De gemiddelde wachttijd is 36 maanden tussen Ria en GV. Waarbij deze voor de KA die opstartten voor SN varieert van 16 – 44 maanden, met een gemiddelde van 29 maanden.

Hierbij moeten we ook de dossiers die een 2^e adoptie doen rekenen, doordat zij niet opnieuw de voorbereiding moeten volgen is de duurtijd sowieso ingekort.



1 en 2 doen een 2^e adoptieprocedure waarbij de wachttijd ifv voorbereiding wegvalt
 1, 2, 5, 6, 9 en 11 zijn gestart voor SN.

Tabel 3: overzicht van de duurtijden voor de procedure tussen RIANr en Intake van de dossiers die opstartten in 2020 bij ROH

	Duur in maand (doorstroom-RIA)	Duur in maand (doorstroom of RIA-tussenvonnis)	duur (maand) Tussenvonnis - DMO	Duur (maand) DMO - GV	Duur (maand) (DMO-RIA)	Duur (maand) (Ria - GV)	Duur (maand) GV - Intake ROH
1	1	6	11	9	18	27	0,5
2	1	1	9	5	12	16	1
3		30	5	8	35	43	3
4		15	8	7	22	30	1
5	5	5	7	2	17	19	4
6	11	7	8	6	26	32	1
7		12	4	6	16	22	41
8		50	11	2	61	63	2
9	14	8	11	3	33	36	1
10		33	9	3	42	45	2
11		34	7	3	41	44	7
12		38	11	1	49	50	2
Gemiddelde duurtijd	6	20	8	5	31	36	5

Tabel 4: vergelijking wachttijden KA tussen RIA en DMO en tussen RIA en Intake sinds 2018

	Gemiddeld aantal maanden tussen RIA en DMO	Gemiddeld aantal maanden tussen RIA en intake
2018	25	34
2019	23	36
2020	31	41

De gemiddelde duurtijd tussen RIA en intake tov 2018 is flink gestegen in 2020. In 2021 zal dit nog verder oplopen omdat er een nieuw DMO wordt opgericht. De overgang zal een afhaken van personeel bij het huidige DMO en een opstart bij het nieuwe betekenen. De gemiddelde wachttijden voor DMO was reeds 9 maanden eind 2020.

3.1.3 Voorbereiding door Steunpunt Adoptie

Wanneer de KA mogen doorstromen volgen zij een voorbereidingscursus van 16u verspreid over 3 dagen, gegeven door Steunpunt Adoptie. Zij geven informatie over adoptie, de adoptiedriehoek, pedagogische en psychologische aspecten bij de opvoeding, de procedure, de juridische gevolgen en mogelijke nazorg.

Na de voorbereidingscursus krijgen de KA een attest en kunnen ze zich aanmelden bij de rechtbank met een verzoek om geschikt verklaard te worden voor de adoptie van 1 (of meerdere) kind(eren).

KA die een tweede procedure doorlopen krijgen een nieuw attest aangeleverd vanuit Steunpunt Adoptie. In 2020 werden met de data op deze documenten enkele keren fouten gemaakt waardoor de rechtbank de aanvraag voor tussenvonnis afkeurde en de KA opnieuw een aanvraag moesten indienen, rolrecht betalen én moesten wachten op een nieuw tussenvonnis.

3.1.4 Geschiktheid van kandidaat-adoptanten

Om de geschiktheid van de kandidaat-adoptanten te bepalen, vraagt de jeugdrechter advies aan een Dienst voor Maatschappelijk Onderzoek (DMO). Na het onderzoek oordeelt de rechter of de kandidaten geschikt worden bevonden voor het adopteren van één of meerdere kinderen.

Wanneer de jeugdrechter de kandidaten een positief vonnis geeft, kunnen zij starten bij een adoptiedienst.

Indien een verslag van een DMO negatief was, en de rechter toch een positief vonnis velt, moet het Openbaar Ministerie dit verslag herschrijven. Soms stelt zich hierdoor het probleem dat het ouderdossier voor het herkomstland een positief vonnis met een negatief verslag bevat. Dit kan problemen in de bemiddeling veroorzaken. Een positief vonnis geeft dus geen garantie op de goede afloop van de adoptieprocedure. Het is immers de rechtbank of de overheid in het herkomstland die uiteindelijk beslist of kandidaten worden aanvaard voor de adoptie van een kind. Zij baseren zich op het verslag van het openbaar ministerie.

Een ander probleem is dat dit herschrijven het verslag erg lang duurt, wachttijden van vele maanden maken dat KA een geschiktheidsvonnis hebben, gestart zijn bij een adoptiedienst maar hun dossier niet kan verstuurd worden naar het herkomstland, wat opnieuw een verlenging van proceduretijd betekent. Vanaf 2021 zal het openbaar ministerie hierdoor geen verslag meer schrijven maar wordt het verslag van het DMO gebruikt. Wat er dan zal gebeuren met negatieve verslagen is nog niet geheel duidelijk.

Een geschiktheidsvonnis is 4 jaar geldig. In 2020 moesten 6 families hun geschiktheidsvonnis verlengen. 1 daarvan was een dossier dat destijds voor Ethiopië is opgestart en na de stopzetting van het kanaal overschakelden naar een ander land.

Voor de verlengingsprocedure stelt de regelgeving dat de bevoegde centrale autoriteit de griffie binnen de maand informeert. Indien er geen wijziging in gezinssituatie is bij de KA zal er geen nieuw maatschappelijk onderzoek worden bevolen.

Uit **Tabel 5** blijkt dat er in 2020 3 van de 6 vonnissen in verlenging werden uitgesproken, de andere 3 zullen in 2021 worden uitgesproken. De 3 met uitspraak hebben een positief vonnis ontvangen na aanvraag tot verlenging, noch dat er families stopten omdat ze een verlenging moesten aanvragen. Op 31 wachtende KA moesten er 6 KA een verlenging doorlopen. Dat is een stijging t.a.v. de laatste jaren naar 1/5^e van het aantal wachtende KA bij ROH. We hanteren nochtans een streng wachtlijstbeheer, maar in 2020 liepen er toch wel wat procedures vertraging op door COVID19 en de bijhorende maatregelen. India is een sterk getroffen land en dat blijkt ook hier uit de cijfers. Ook voor volgend jaar zullen daar 4 KA een verlenging moeten aanvragen. In 2015 betrof het 40% van de wachtende KA, in dat opzicht werkt het wachtlijstbeheer maar moeten we constant aandachtig blijven dat wachttijden niet té sterk gaan oplopen en eventueel bijkomende maatregelen treffen.

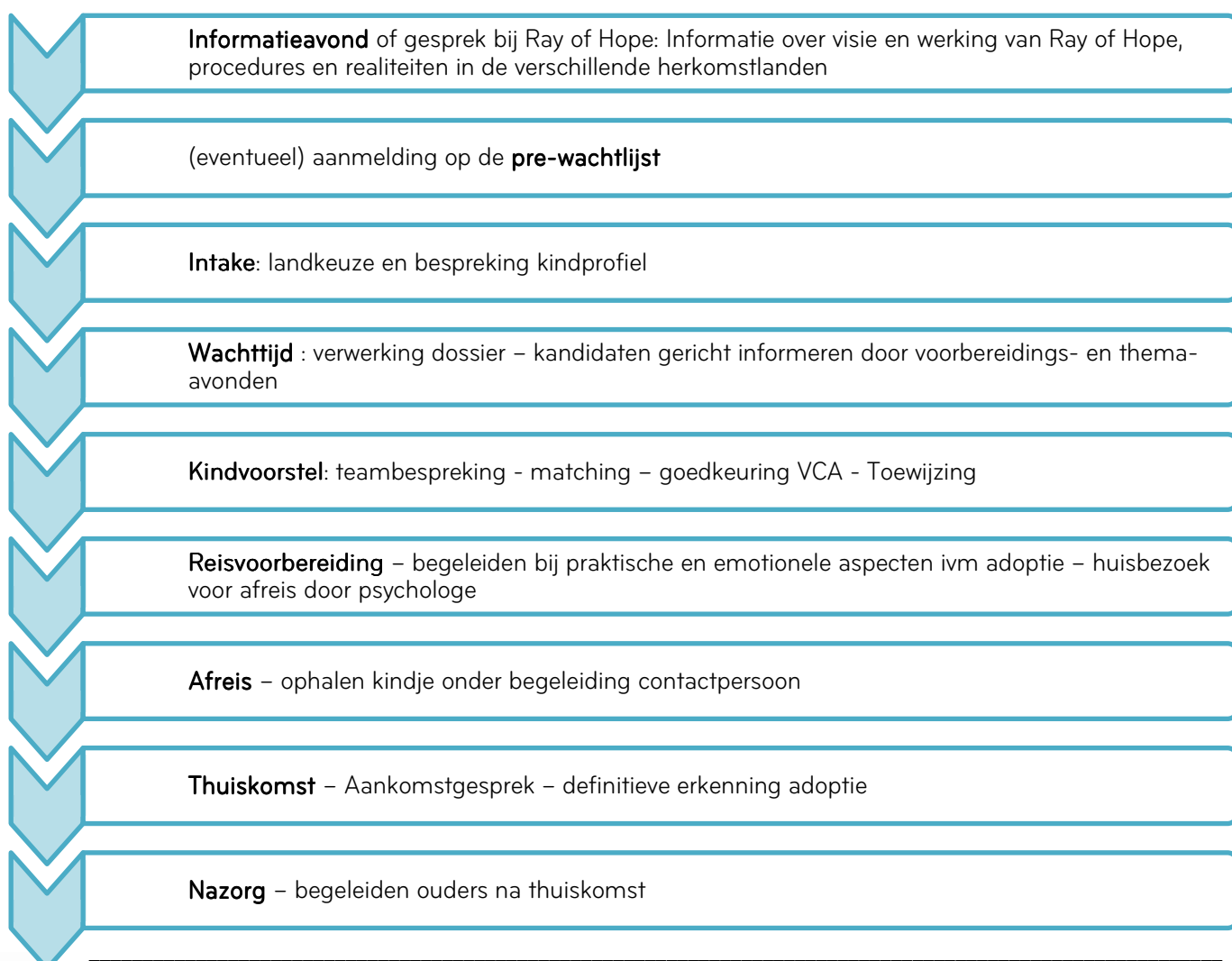
Tabel 5: Stand van zaken verlengingen vonnissen voor lopende dossiers bij Ray of Hope 2015- 2020.

	verlenging positief vonnis						verlenging negatief vonnis						gestopt zonder verlenging					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Burkina Faso	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0
China	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
India	1	1	2	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Marokko	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0
Haïti	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0
Vietnam	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Togo	2	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAAL	20	3	5	3	2	3*	0	0	0	0	0	0	0	2	1	1	0	0

*In 2021 zijn er nog drie dossiers voor verlenging die in 2020 vervielen niet afgerond, dus het totale cijfer van positieve vonnissen op het moment dat dit rapport wordt geschreven is 3 van de 6 lopende verlengingen.

3.2 Procedure die KA doorlopen bij ROH

In grote lijnen bestaat de adoptieprocedure bij Ray of Hope uit volgende stappen



3.2.1 Informeren van kandidaat-adoptanten

Het informeren gebeurt langs verschillende wegen:

1. Eerst ontvangen kandidaat-adoptanten informatie over de werking van Ray of Hope tijdens de **informatiesessie** van het Steunpunt Adoptie.
2. Geïnteresseerde kandidaat-adoptanten diepen de basisinformatie verder uit o.m. via de **website**: nieuwsberichten, nieuwe informatie, procedures overzichtelijk per land.
3. Viermaal per jaar organiseert ROH een **informatieavond**. Tabel 5 geeft weer hoeveel kandidaten in 2020 werden geïnformeerd. Het waren er 64. De kandidaten krijgen toelichting over de algemene werking, taak en visie van Ray of Hope, de procedure bij Ray of Hope, en informatie over de eenheden van de herkomstlanden m.b.t. de contactpersonen, het gevoerde adoptiebeleid, bepaling van adoptabiliteit, de procedure in het land, de cultuur en de kostprijs van de adoptie. Alle kandidaten kunnen ook op **individueel gesprek** komen.
4. De volledige inhoud van deze informatieavond krijgen de kandidaten in een **informatiebundel**. Deze wordt regelmatig herzien op basis van kanaalcontroles, verslagen en informatie over verandering in procedures.
5. Wanneer families kandidaat zijn voor een kindje met bijzondere noden (special needs) worden zij uitgenodigd op een individueel infogesprek om af te toetsen of het vooropgestelde kindprofiel realistisch is.

Tabel 6 bevat hoeveel kandidaat-adoptanten we informeerden en op welke manier.

Aantal kandidaat-adoptanten dat werd geïnformeerd door Ray of Hope in 2010 - 2019				
	Aantal Info-avonden	Aantal KA op info-avond	Info dossier of overstap	TOTAAL KA
2010	8	118		118
2011	5	96		96
2012	6	72	7	79
2013	5	53	14	67
2014	7	45	3	48
2015	5	55	3	58
2016	6	92	9	101
2017	4	96	26	122
2018	4	115	18	133
2019	4	106	21	127
2020	3	64	23	86

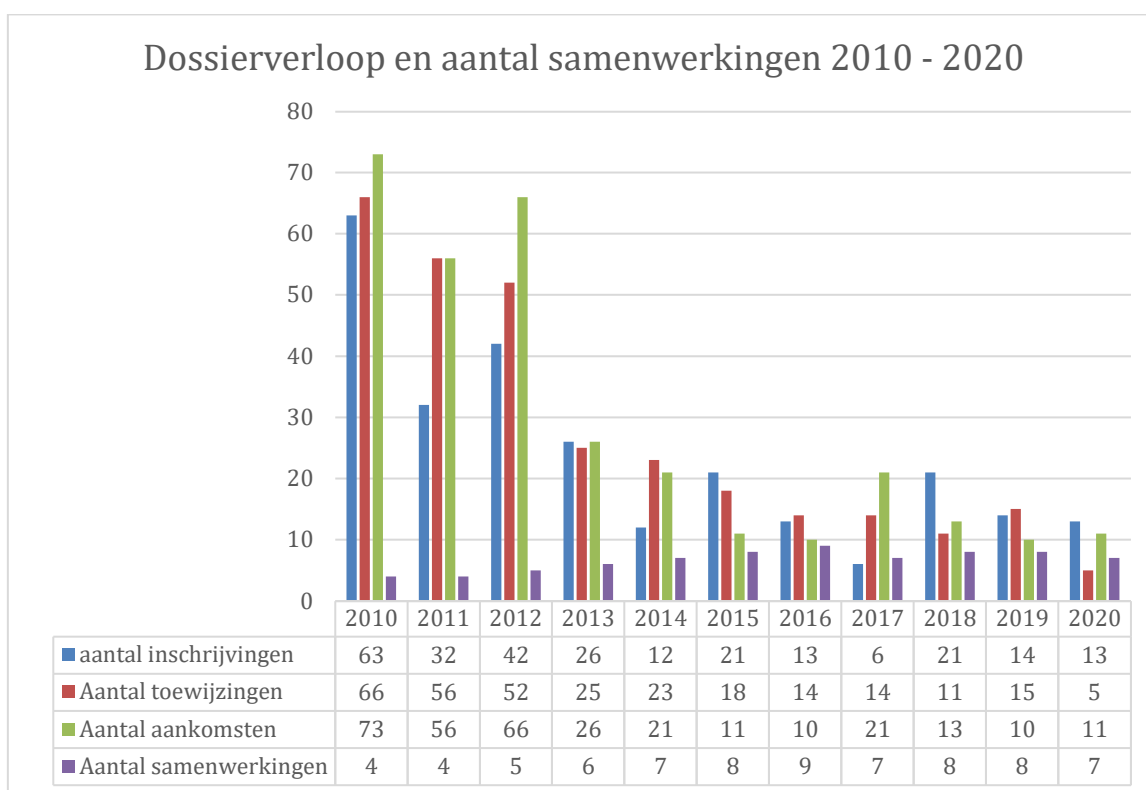
3.2.2 Wachtlijstbeheer

De wachtlijsten onder controle houden is een permanente opdracht. We streven naar een haalbare wachttijd voor kandidaat-adoptanten wanneer ze de procedure starten, maar willen in de eerste instantie ook druk vermijden op de herkomstlanden om kinderen adoptabel te stellen. Maar sinds 2018 daalt het aantal kandidaten op de prewachtlijsten verder als gevolg van het instroombeheer. Hierdoor daalt ook het aantal KA dat de 'pool' van kandidaten verkleint. Bijgevolg blijft er voor bepaalde landen slechts een beperkt aantal kandidaten, of soms geen, over die wensen te starten. Dit brengt ook nadelen met zich mee voor een aantal kinderen waarvoor op deze manier geen match meer kan gevonden worden.

Onderstaande **tabel 7** met grafiek geeft een zicht op het dossierverloop en het aantal samenwerkingen dat onze dienst heeft lopen. Het aantal samenwerkingen is niet zichtbaar gedaald, maar wettelijk gezien telt Bhutan niet meer als kanaal waar ROH een samenwerking mee heeft. De reden is dat er in drie jaar tijd geen enkel kindje is geplaatst, maar ook geen enkel proefdossier werd opgestart. In het landenoverzicht (4.8) wordt dit nader toegelicht.

De grafiek toont de verhouding tussen het aantal inschrijvingen bij Ray of Hope en het aantal aangekomen kinderen. We volgen nauwgezet op dat de wachtlijsten in verhouding blijven tot realistische wachttijden.

Daarnaast kennen sommige landen een lange wachttijd tussen toewijzing en aankomst (Haïti, Burkina Faso en India +/- 1 jaar). Daardoor worden er soms dossiers opgestart wanneer er nog niet zoveel aankomsten zijn, maar hebben wel een aantal dossiers een toewijzing.



Onderstaande **Tabel 7** geeft het overzicht van het aantal aankomsten per herkomstland 2010-2020, inclusief zicht op de uitbreiding van het aantal effectieve samenwerkingen.

We kunnen hieruit afleiden dat het aantal KA dat een GV heeft en een adoptieprocedure bij ROH opstart nog maar 1/5^e is van wat het in 2010 was. In 2010 startten nog 63 KA, in 2020 waren dat er 13.

Het aantal kinderen dat een thuis vindt via ROH is 15% van 10 jaar geleden. In 2010 kwamen er 73 kinderen thuis, in 2020 waren dat er slechts 11.

En dat terwijl er in 2010 maar 4 actieve kanalen waren en in 2020 zijn dat er 7. Wat bijna een verdubbeling is.

Tabel 7: aantal aankomsten per herkomstland

	Vietnam	Haïti	China	Burkina Faso	Marokko	India	Togo	Bhutan	Ethiopië	Sri Lanka	TOTAAL
2010	0	3	18	0	0	0	0	0	49	3	73
2011	0	0	14	1	0	0	0	0	39	2	56
2012	0	0	15	1	0	3	0	0	47	0	66
2013	0	0	6	0	1	2	0	0	17	0	26
2014	0	1	4	2	0	3	1	0	10	0	21
2015	0	0	2	0	0	2	0	0	7	0	11
2016	1	0	1	1	0	4	2	0	1	0	10
2017	2	0	2	2	0	6	0	0	9	0	21
2018	3	3	2	1	0	4	0	0	0	0	13
2019	0	1	1	4	0	2	2	0	0	0	10
2020	0	2	0	3	1	3	2	0	0	0	11

	geen werking
	Prospectiekanaal
	Proeffase
	actief kanaal
	opschorting kanaal

3.2.3 Intake

Het wachtlijstbeheer is de basis voor het plannen van intake voor een dossier. Voor de herkomstlanden met voldoende kandidaten op de wachtlijst, wordt met een **prewachtlijst** gewerkt. Dit is een vrijblijvende lijst waarop KA hun interesse te kennen kunnen geven voor bepaalde kanalen. Zij worden in volgorde van aanmelding daarop geplaatst. Van zodra er plaats is op een wachtlijst wordt de eerste van deze lijst uitgenodigd voor intakegesprek.

Wanneer er plaats is op een wachtlijst kunnen de KA met een positief geschiktheidsvonnis op intake komen. Op vraag van de kandidaten stuurt de Vlaamse Centrale Autoriteit Adoptie hun vonnis en

verslag door aan onze dienst. Na intake staan zij meteen op de wachtlijst en zijn ze op de hoogte van de vermoedelijke wachttijd tot aan de toewijzing van een kind.

Tabel 8: Overzicht van het aantal inschrijvingen van kandidaat-adoptanten per herkomstland 2010-2020

Aantal inschrijvingen bij Ray of Hope											
	Ethiopië	China Special Needs	Sri Lanka	Marokko	Haiti	Burkina Faso	Togo	India	Vietnam	Zelfstandige KA met nazorgovereenkomst	TOTAAL
2010	57		4			0	0			2	63
2011	13	15	2			0	0			2	32
2012	26	3	0	3		2	3			5*	42
2013	11	4	0	0		1	0	8		2	26
2014	4	0	0	0		4	0	1	2	1	12
2015	2	0	0	0	8	0	1	4	5	1	21
2016	0	0	0	0	1	4	2	4	1	1	13
2017	0	0	0	0	1	0	2	3	0	0	6
2018	0	3	0	2	1	5	1	6	2	1	21
2019	0	1	0	2	1	3	1	4	2	0	14
2020	0	2	0	0	0	1	3	4	0	1	11

5* Deze dossiers kwamen over van De Vreugdezaaiers

Voor KA effectief op intake komen wordt het verslag van maatschappelijk onderzoek doorgenomen en indien de KA effectief in aanmerking voor een adoptieprocedure in een bepaald herkomstland wordt de intake voorbereid.

Tijdens het **intakegesprek** maakt de kanaalverantwoordelijke kennis met de KA en licht de werking van het herkomstland toe. Zij bespreekt de verwachtingen van de KA, alsook de verwachtingen van de herkomstlanden aan de KA aangaande leeftijd, gezondheid en eventueel andere kinderen in het gezin. Er wordt toelichting gegeven over de adoptieprocedure in het gekozen land van herkomst en over de verplichte nazorg en follow up.

De kandidaten ondertekenen het kindprofiel dat wordt opgesteld tijdens het intakegesprek, voor akkoord. De anonieme wachtlijst van de KA die bij ROH wachten op een adoptie uit hetzelfde land wordt overlopen en er wordt een inschatting van de wachttijd gemaakt. De realiteiten en de procedure in het herkomstland worden toegelicht.

Wanneer families kandidaat zijn voor een kindje met specifieke ondersteuningsbehoeften (special needs) wordt er een uitgebreid profiel opgesteld. Dit gaat vnl. over kinderen met een medisch probleem. Het verslag van dit gesprek krijgen de kandidaten na intake toegestuurd. Zij kunnen dit nalezen alvorens zich akkoord te verklaren met de inhoud ervan.

Tijdens het praktische deel overlopen we de lijst van de documenten in functie van hun dossier voor het herkomstland en lichten we die toe.

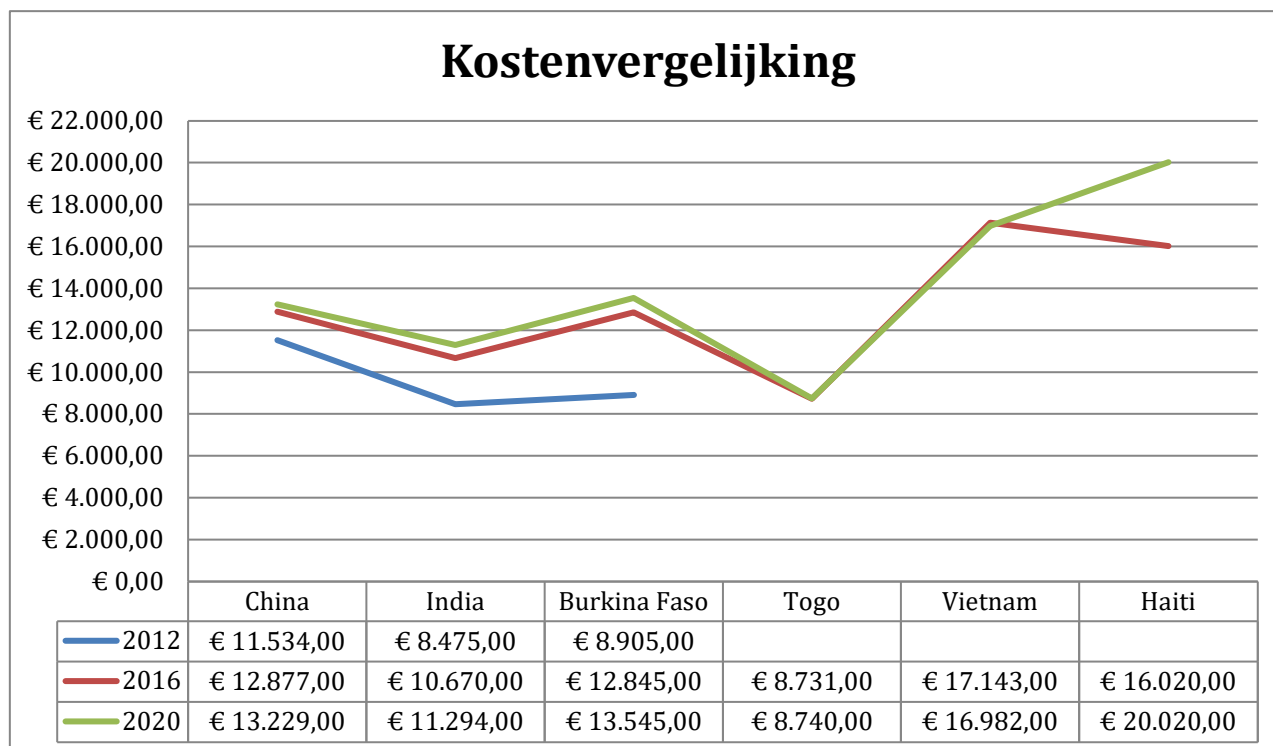
Tot slot nemen we de bemiddelingsovereenkomst door. Een deel daarvan bestaat uit een voorbeeldafrekening: zo kennen KA de te verwachten kosten van een adoptieprocedure uit het gekozen herkomstland evenals de precieze kostenverdeling.

Tabel 9 geeft een samenvattend overzicht van de huidige kostprijzen in de actieve herkomstlanden.

	China SN	India	Burkina Faso	Togo	Vietnam	Haïti
Kosten voor de procedure in het herkomstland	€1795 + 42628 CNY	€1400 + 5000USD	€6.800	€500 + 1180000 FCFA	€9400 +59M Dong	855 500HTG + 1000€
Opvangkosten voor het kind						
Projectsteun						
Kosten contactpersoon (incl begeleiding)						
Administratieve en dossier kosten						
procedurekosten						
Medische kosten						
Overhead						
Kosten voor de procedure in België	€5.839	€5.470	€6.745	€6.441	€5340	€7055
Werkingskost						
Legalisaties						
Vertaalkosten						
Nazorg						
TOTAAL	€7634 + 42628 CNY	€6870 + 5000USD	€13545	€6941 + 1180000 FCFA	€14740 +59 M Dong	€8055 +855500 HTG
TOTAAL in EURO	€13.229	€11.294	€13.545	€8.740	€ 16.982	€20.020

Onderstaande grafiek toont dat enkel voor Haïti een flinke stijging in kostprijs plaatsvond in 2016. Sindsdien is de kost gelijk gebleven. Dit kan verklaard worden door het feit dat ze in opstartfase van de nieuwe procedure waren bij het bepalen van de eerste kostprijs, deze werd dan herzien na 2 jaar. Daarnaast was de enorme daling van de plaatselijke munt, Gourdes, de reden dat men in de regelgeving een wisselkoers heeft vastgelegd.

De andere zijn gelijk gebleven, soms zelfs gedaald. Dat laatste heeft vnl. met verschillen in wisselkoers te maken.



3.2.4 Voorbereiding van de kandidaat-adoptanten

Wanneer kandidaat-adoptanten een bemiddelingsovereenkomst hebben ondertekend en hun dossier is verstuurd, volgt er een **voorbereidingsavond** (voorbereiding II) op de dienst. De kandidaat-adoptanten moeten die verplicht volgen.

In kleine groepen (afhankelijk van de grootte van de wachtlijst) krijgen zij toelichting over de achtergrond van het herkomstland. De verschillende stappen van de adoptieprocedure worden in detail overlopen. Er wordt uitgebreid ingegaan op de verwachtingen en realiteiten in het herkomstland. De medische aspecten zoals Hiv-besmetting van moeder op kind, tuberculose, hepatitis B, vervroegde puberteit e.d. worden belicht. Er worden ook tips gegeven voor specifieke opvoedingsthema's rond adoptie.

De kandidaten krijgen een uitgebreide voorbereidingsbundel. Deze wordt jaarlijks aangepast op basis van nieuwe informatie uit kanaalcontroles en aankomstgesprekken.

Voorbereiding II	
2010	40
2011	46
2012	42
2013	27
2014	2
2015	17
2016	19
2017	30
2018	31
2019	17
2020	0

Tabel 10 geeft een zicht op het aantal KA die op een voorbereidingsavond toelichting kregen in de laatste 10 jaar.

In 2020 stonden er 4 voorbereidingsavonden gepland nl voor Burkina Faso, India, Togo en Vietnam. Deze moesten allen helaas geannuleerd worden omwille van de corona maatregelen. Aangezien een voorbereidingsavond een interactief moment is, werd in eerste instantie gekozen voor uitstel. Maar aangezien de situatie nog niet is verbeterd, werden begin 2021 reeds 2 voorbereidingsmomenten gepland via een onlineplatform om op deze wijze toch de families samen te kunnen bereiken en ondersteunen. Een voorbereidingsmoment in (een beperkte) groep geeft altijd een zinvolle uitwisseling. Dit is een goede aanvulling op de

individuele gesprekken met de families.

In 2020 organiseerden de drie adoptiediensten samen **thema-avonden** zodat we een avond kunnen aanbieden waarop een bredere vorming kan aangeboden worden. De eerste was in februari en ging over KOPPkinderen³. De tweede was in oktober en werd door ROH georganiseerd. Deze ging over de psychosociale ontwikkeling van adoptiekinderen. Het theoretische luik werd besproken door Vicky Quinet, teampsychologe, er werd ook toelichting gegeven over het uitgebreide nazorgaanbod. Er kwam ook een panel van adoptieouders spreken. In totaal woonden 46 KA en adoptieouders de avond bij. In 2021 wordt deze gezamenlijke werking verdergezet.

Daarnaast nodigen we kandidaat-adoptanten steeds uit op de vele **feesten** die door Belgische organisaties, werkzaam in de herkomstlanden, worden georganiseerd. Zo is er de nacht van de Caraïben, het diner voor Togo, het Chinees Nieuwjaar, Meestal is er iemand van de dienst aanwezig op deze bijeenkomsten. Deelname is niet verplicht maar geeft de kandidaten de mogelijkheid zich te verdiepen in de cultuur van het land van herkomst en andere gezinnen te ontmoeten die nog aan het wachten zijn of al geadopteerd hebben. Helaas heeft ook hier de corona pandemie ervoor gezorgd dat veel van deze bijeenkomsten in 2020 niet konden doorgaan.

3.2.5 Toewijzing

Een toewijzing kan op twee manieren gebeuren:

1. Voor bijna alle samenwerkingen doet het herkomstland de matching en stelt aan ROH een kindje voor een bepaalde familie voor. Het multidisciplinaire team van ROH bekrachtigt, al dan niet, de toewijzing.
2. Het multidisciplinaire team van ROH ontvangt een kindvoorstel en bespreekt aan welke familie het kind kan worden toegewezen. Dit gebeurt op basis van het met de kandidaten afgesproken kindprofiel.

Hierna wordt het verslag van de matching opgesteld. Dit wordt met het ontvangen kinddossier overgemaakt aan het Vlaams Centrum voor Adoptie. Wanneer ook VCA zijn akkoord geeft voor de

³ KOPP staat voor Kinderen van Ouders met Psychische Problemen

'matching' worden de kandidaat-adoptanten op de hoogte gebracht van de toewijzing en uitgenodigd op de dienst om dit kindvoorstel te aanvaarden.

In het aanvaardingsgesprek worden alle gekende kindgegevens overlopen en besproken. Het medische advies van de teamarts wordt nader toegelicht. Wanneer de kandidaten het kindje aanvaarden, ondertekenen zij de akkoordverklaring met de toewijzing. Adoptanten ontvangen een boekje⁴ rond de eerste nazorg wanneer ze een toewijzing krijgen, alsook informatiebrochures die van toepassing zijn op het land van herkomst of de leeftijd van het kind.

Tot slot wordt het herkomstland op de hoogte gebracht van de aanvaarding door de kandidaat-adoptanten van het voorgestelde kind.

In 2020 werden in totaal 5 kinderen toegewezen. Er werden geen siblings toegewezen dus het betrof 5 toewijzingen voor 5 families.

Het aantal toewijzingen in 2020 is aanzienlijk lager in vergelijking met de vorige jaren. De corona pandemie sloeg in 2020 wereldwijd toe. Ook de herkomstlanden waar we mee werken kwamen hierdoor voor grote uitdagingen te staan. Dit heeft zijn weerslag gekend op de adoptiewerking en ook op het aantal toewijzingen.

Tabel 11: Overzicht van het aantal toewijzingen per herkomstland 2010-2020

Aantal toewijzingen per land											
	Ethiopië	Sri Lanka	Haiti	Burkina Faso	China Regulier	China SN	Marokko	India	Togo	Vietnam	TOTAAL
2010	43	2	0	1	7	13	0	0	0	0	66
2011	34	2	0	1	10	9	0	0	0	0	56
2012	40	0	1	0	0	8	0	3	0	0	52
2013	15	0	0	2	0	4	1	3	0	0	25
2014	16	1	0	0	2	2	0	1	1	0	23
2015	9	0	0	1	0	1	0	6	1	0	18
2016	2	0	2	2	0	1	0	5	1	1	14
2017	0	0	2	1	2	2	0	6	0	3	12
2018	0	0	2	3	0	2	0	0	1	3	11
2019	0	0	1	3	0	1	1	7	2	0	15
2020	0	0	0	1	0	0	1	1	2	0	5

⁴ Hoezo Geadopteerd?! <http://www.rayofhope.be/downloads/nazorgboekje>

3.2.6 Reisvoorbereiding

De reisvoorbereiding volgt na toewijzing van een kindje. Het tijdstip is afhankelijk van de procedure in het herkomstland. Soms gaat deze in groep door, soms individueel, al naargelang het land. Voor alle landen vindt deze voorbereiding plaats kort voor afreis naar het herkomstland.

In dit gesprek worden de volgende onderwerpen overlopen:

- praktische reisvoorbereiding o.a. vliegschema's, visumaanvraag en reisbenodigdheden,
- tips voor de opvang van het kind in de eerste periode na aankomst,
- administratie na aankomst van het kind in België,
- juridische procedures, rechten en plichten van de toekomstige ouders,
- nazorg.

Tijdens de reisvoorbereiding proberen we ook altijd zeker foto's te tonen en/of een film over het herkomstland. Op deze manier krijgen de families een beeld van het land waar ze naartoe reizen.

De corona maatregelen zorgden ervoor dat in 2020 niet alle reisvoorbereidingen konden doorgaan in Lokeren. Daarom werden deze ter vervanging via videogesprek georganiseerd.

Tabel 12: Overzicht van het aantal kandidaten dat een reisvoorbereiding volgde in de laatste 5 jaar

	Reisvoorbereiding									TOTAAL
	Ethiopië	China	Sri Lanka	Marokko	Burkina Faso	Haiti	Togo	India	Vietnam	
2016	1	1	0	0	1	2	2	4	1	12
2017	5	1	0	0	2	3	0	8	2	21
2018	0	2	0	0	3	3	1	4	2	15
2019	0	1	0	1	4	2	2	2	0	12
2020	0	0	0	1	2	1	3	1	0	8

3.2.7 Huisbezoek voor afreis

Met de wijziging van het BVR inzake interlandelijke adoptie in 2019 wordt er een extra budget voorzien voor de nazorg. Een van de acties die we daarmee ondernomen hebben is een huisbezoek voor afreis aan te bieden aan alle adoptiegezinnen. Hiervoor gaat Vicky Quinet, psychologe, op huisbezoek bij de familie. Het doel is dat het tijdens dat bezoek uitsluitend over het kind gaat en hoe het kind een plaats zal krijgen in het gezin, wat het voor de gezinsleden betekent om er een kindje van een bepaalde leeftijd en met een bepaalde achtergrond bij te krijgen. Er wordt een genogram opgemaakt om dit visueel voor te stellen. Dit bezoek is geen verplichting maar raden we wel heel sterk aan.

Vicky is ook de psychologe die op huisbezoek komt na aankomst van het kindje in het gezin, op deze manier wordt de continuïteit in de nazorg ook gegarandeerd.

Omwille van de corona pandemie in 2020 zijn deze gesprekken voornamelijk doorgegaan via videogesprek. Op deze manier konden we toch deze service bieden binnen de geldende corona maatregelen. 1 familie ging niet op het aanbod in. In totaal vonden er 8 gesprekken plaats in 2020.

3.2.8 Aankomstgesprek

Het opvolgen van de kindjes na aankomst vormt een belangrijk deel van de werking. Alle landen vragen een bepaalde vorm van nazorg en deze start reeds bij het aankomstgesprek kort na aankomst van het kind in België.

Het aankomstgesprek is een belangrijk moment om na te gaan hoe families de procedure hebben ervaren, hun tevredenheid te kennen en eventueel ongenoegen op te vangen. Het is ook de start van de nazorg. Tips voor de toekomst, voor andere ouders en voor Ray of Hope, komen dan ter sprake. Deze informatie helpt om de werking van de dienst bij te sturen. Indien kandidaten niet naar het kantoor kunnen komen, vindt dit gesprek plaats bij het eerste huisbezoek of is er telefonisch contact. In 2020 was er voor alle thuisgekomen families een aankomstgesprek. Dit gebeurde volgens de op dat moment geldende COVID-maatregelen; waar mogelijk in persoon op kantoor waar we een plexischerm hebben voorzien, indien het niet mocht, gebeurde het via videogesprek.

Tijdens het aankomstgesprek krijgen de families de eindafrekening, een tevredenheidsmeting en een document of ze contactgezin willen zijn of niet mee. De resultaten van deze tevredenheidsmeting vindt u in het hoofdstuk Evaluatie. Tijdens het aankomstgesprek worden volgende zaken besproken:

- evaluatie van de procedure bij Ray of Hope,
- evaluatie van de afreis,
- evaluatie van de contactpersoon, de begeleiding ter plaatse,
- eventuele onduidelijkheden in verband met administratie na aankomst,
- juridische procedures
- eindafrekening,
- nazorgprocedure.

3.2.9 Nazorg

Door het grote aantal kinderen dat via Ray of Hope naar België kwam, zijn de vragen naar nazorg en naar rootsbegeleiding groot. Zeker aangezien Ray of Hope ook de rootsvragen van de geadopteerden uit China via Horizon en de geadopteerden via Vreugdezaaiers behandelt.

Het nazorgpakket is bepaald door het BVR en kan als volgt worden opgesplitst:

1. primaire nazorg,
2. jaarlijkse nazorg of follow up rapportage,
3. uitbreiding nazorg
4. nazorgvragen,
5. roots,
6. nazorg van adoptiekinderen van adoptanten die zelfstandig een adoptieprocedure realiseren maar de nazorg via een adoptiedienst moeten volbrengen.

De nazorgmedewerker plant en regelt de huisbezoeken. Ze volgt de jaarlijkse nazorg op en ze bundelt de nazorgvragen en rootsvragen. De nazorgvragen en de rootsvragen worden door de

nazorgmedewerker of de landverantwoordelijke beantwoord. Het uitvoeren van de huisbezoeken wordt gedaan door Vicky Quinet, psychologe en pedagoge, die op freelance basis verbonden is aan Ray of Hope.

1. PRIMAIRE NAZORG

De nazorg begint reeds vóór een kind in het gezin wordt opgenomen. Op de verschillende voorbereidingsmomenten, maar ook tijdens het huisbezoek voor afreis, het aanvaardingsgesprek en het aankomstgesprek, wordt aandacht besteed aan de specifieke aspecten in zorg en opvoeding van een adoptiekind.

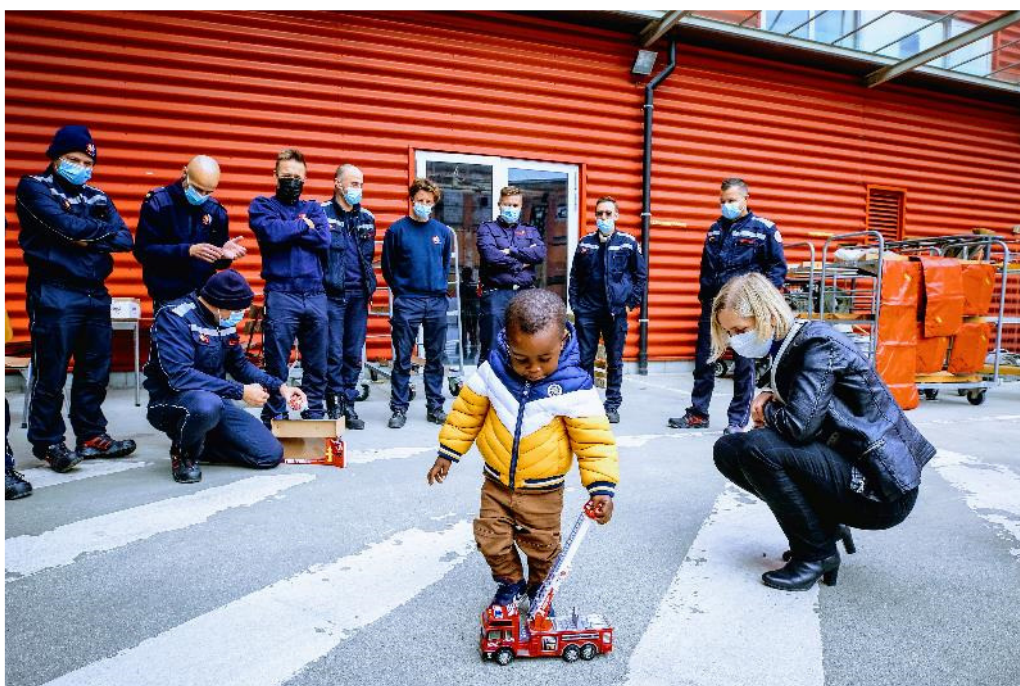
Het **standaardpakket** voor de primaire nazorg bestaat sinds het BVR van 6 mei 2013 uit twee huisbezoeken binnen 15 maanden na aankomst. Naast de huisbezoeken ontvangen de gezinnen ook op vaste tijdstippen een vragenlijst. Op basis van de vragenlijst schrijven ouders een verslag over de ontwikkeling van hun kind. Het aantal huisbezoeken en de tijdstippen voor een verslag hangen af van de vereisten van het herkomstland. **Tabel 13** geeft daarvan een overzicht. In **Tabel 14** staat een overzicht van het aantal huisbezoeken dat jaarlijks gebeurt sinds 2012. De daling van het aantal huisbezoeken staat in direct verband met de daling van het aantal aankomsten.

Tijdens de huisbezoeken en in de vragenlijsten wordt over volgende thema's gesproken:

- gezondheid,
- ontwikkeling van het kind (motorisch, cognitief, emotioneel en psychologisch),
- hechting van het kind,
- aanpassing van het kind,
- gevoelens/ beleving van de ouders en andere familieleden,
- impact van de adoptie op het gezinsgebeuren.

Er wordt ook stilgestaan bij de vragen, opmerkingen of bedenkingen die adoptieouders hebben.

Gezinnen kunnen steeds beroep doen op Ray of Hope, of het nu gaat om een vraag over de opvoeding van hun kind 2 maanden na aankomst in het gezin, of 12 jaar na aankomst in het gezin; de teamleden van Ray of Hope proberen mensen steeds op weg te helpen.



Tabel 13: Overzicht van de door het herkomstland gestelde vereisten voor de primaire nazorg.

	Rapport	Huisbezoek 1	Rapport	Huisbezoek 2
Ethiopië		3 mnd na AK ⁵	6 mnd na AK	12 mnd na AK
China	1 mnd na AK	6 mnd na AK		12 mnd na AK
India	3 maand na AK	6 mnd na AK	9, 18, 24, 30 en 36 mnd na AK	12 mnd na AK
Sri Lanka		3 mnd na AK	6 mnd en 18 mnd na AK	12 mnd na AK
Marokko		6 mnd na AK		12 mnd na AK
Haiti		3 mnd na AK	6 mnd na AK	12 mnd na AK
Burkina Faso		3 mnd na AK	9 mnd en 21 mnd na AK	15 mnd na AK
Togo		3 mnd na AK	24, 36 mnd na AK	12 mnd na AK
Vietnam		6 mnd na AK	18,24,30,36 mnd na AK	12 mnd na AK

Tabel 14: Overzicht van het aantal huisbezoeken in het kader van de nazorg van 2012 tot 2020. Hieruit leren we dat er in 2020 geen extra huisbezoeken hebben plaatsgevonden.

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Eerste huisbezoek	62	38	15	15	9	18	19	8	10
Tweede huisbezoek	42	48	13	22	9	12	22	8	8
Extra huisbezoek	1	1	0	1	0	0	3	0	0
Totaal	105	87	28	38	18	30	44	16	18
Stijging/daling t.a.v. voorgaand jaar	-	-18	-59	+10	-20	+12	+14	-28	+2

⁵ AK = aankomst van het kind in het adoptiegezin

2. JAARLIJKSE NAZORG

Naast de primaire nazorg stellen alle herkomstlanden ook voorwaarden voor de **jaarlijkse nazorg of "Follow up rapportage"**. Ouders worden op vaste momenten door de dienst uitgenodigd om een verslag te schrijven op basis van een vragenlijst.

De teamleden nemen de jaarlijkse nazorgrapporten door. Indien hierbij vragen rijzen, nemen ze contact op met de adoptanten. Ook indien uit het rapport blijkt dat de adoptanten bijkomende hulp nodig hebben, dan worden ze gecontacteerd. Vervolgens worden deze rapporten op een correcte manier en volgens wens van het herkomstland opgestuurd. Alle documenten worden eveneens bewaard in het archief bij Ray of Hope en wanneer de vereiste procedure voor nazorg is afgerond, wordt het hele dossier in kopie naar VCA verstuurd.

Aantal jaren nazorg	
Ethiopië	tot leeftijd van 18 jaar
China	5 jaar na aankomst
India	3 jaar na aankomst
Sri Lanka	tot leeftijd van 10 jaar
Marokko	tot leeftijd van 18 jaar
Haïti	8 jaar na aankomst
Burkina Faso	tot leeftijd van 18 jaar
Togo	tot leeftijd van 18 jaar (om de 5 jaar)
Vietnam	3 jaar na aankomst

Tabel 15: Overzicht per **herkomstland** van de vereisten m.b.t. duurtijd van de nazorg. De duurtijd wordt bepaald door de wetgeving van het land van herkomst.

Ray of Hope voert een strikt beleid om alle nazorgrapporten tijdig en zo volledig mogelijk te ontvangen. De families worden per e-mail uitgenodigd om de nazorg in orde te brengen. Slechts een beperkt aantal families beschikt niet over e-mail en wordt per post uitgenodigd. Alle families die het rapport nog niet bezorgden, krijgen meerdere herinneringen. In de uitnodiging wordt er ook vermeld dat telefonisch contact mogelijk is indien het onhaalbaar lijkt voor de adoptiegezinnen om een uitgebreid verslag te schrijven. De nazorgmedewerker schrijft het verslag op basis van het telefoongesprek.

In 2020 zagen we een stijging van de ontvangen nazorgverslagen. Dit kan verschillende oorzaken hebben. De adoptieouders werden meerdere malen herinnerd om het jaarlijks nazorgverslag in te dienen. Verder werd er ook de optie aangeboden om de informatie telefonisch door te geven aan de nazorgmedewerker zodat deze het verslag zelf kon opmaken (op basis van de info in het telefoongesprek). Dit was voor een aantal adoptieouders een meer haalbare manier om het jaarverslag toch in te dienen. Hierdoor zijn procentueel gezien meer nazorgverslagen ontvangen. We zullen dit volgend jaar zo verder zetten.

Tabel 16: Overzicht van het aantal te ontvangen en effectief ontvangen nazorgrapporten in de afgelopen 7 jaar

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Te ontvangen	523	548	492	431	423	469	446	415
Ontvangen	440	359	371	329	277	260	233	247
	84,13%	65,51%	75,40%	76,33%	65,48%	55,44%	52,24%	59,52%
Jaarlijkse nazorg afgerond	9	1	4	15	13	27	35	32
Uit lijst verwijderd	11	0	80	0	0	0	0	0

*** Redenen verwijderen uit lijst:**

- ROH beschikt niet meer over de juiste contactgegevens
- KA wensen wegens gemotiveerde redenen de nazorgrapporten niet meer in te dienen

Ook in 2020 kreeg de familie voor wie de volledige nazorg werd afgerond een bedanking van Ray of Hope voor het meewerken aan de nazorg. Zo melden we hen ook dat de nazorg voor hun zoon of dochter is afgerond voor het herkomstland. Verder wordt hen ook gevraagd of de geadopteerden graag hun contactgegevens aan ons bezorgen, zo kunnen we hen rechtstreeks op de hoogte houden van verdere samenkomsten of evenementen die we organiseren.

3. UITBREIDING NAZORGAANBOD

In het vooruitzicht van de fusie van de adoptiediensten tegen 2023 hebben de drie adoptiediensten samen een aanbod uitgewerkt met het extra budget voor nazorg dat voorzien werd in het BVR van 2019. Het huisbezoek voor afreis werd toegelicht onder 3.2.7.

Daarnaast wordt er voor elk adoptiekind op de leeftijd van 7 en 12 jaar een extra huisbezoek aangeboden. In de uitnodiging wordt ook meegegeven dat dit huisbezoek op een later moment kan gevraagd worden als er op dat moment geen nood is. Dit aanbod ging van start in 2020.

Niet alleen op deze momenten maar ook vóór de plaatsing, bij toewijzing, bij nazorg en op lange termijn wordt extra ondersteuning aangeboden. De adoptiediensten blijven beschikbaar, ongeacht de leeftijd van het adoptiekind.

Tabel 17 geeft een overzicht van het aantal gezinnen dat zal gecontacteerd worden door Ray of Hope in de komende 3 jaar tot aan de fusie van de adoptiediensten.

	Aantal geadopteerden van 7 jaar	Aantal geadopteerden van 12 jaar
2020	15	64
2021	22	49
2022	16	31

In 2020 zijn de gezinnen 3x gecontacteerd met het aanbod van de extra huisbezoeken. Waaronder ook een mail met de melding dat het huisbezoek ook via videocall kon georganiseerd worden. In

totaal waren er 4 gezinnen die ingingen op het aanbod en 4 gezinnen die reageerden en lieten weten dat ze geen nood hadden aan een extra huisbezoek. De corona maatregelen maakte het op sommige momenten zeer moeilijk om in persoon het huisbezoek te laten doorgaan. Hierdoor zijn er mogelijk een aantal gezinnen niet ingegaan op het aanbod.

De overgebleven voorziene middelen hebben we kunnen inzetten op andere hulpvragen die kwamen van kandidaat adoptanten of adoptiegezinnen.

Vicky Quinet heeft in 2020 een 9-tal contacten gehad in het kader van een hulpvraag die zij naar Ray of Hope stelde.

Kinderen die in het eerste jaar van aankomst reeds 7 zijn of ouder dan 7 zullen het jaar na afronden van de primaire nazorg (huisbezoek 2) een extra huisbezoek krijgen.

Verder hebben we in 2020 een heel aantal zaken verder uitgewerkt onder de noemer van extra nazorg:

- **Vernieuwde website**

In 2020 heeft ROH zijn website vernieuwd. Hierbij werd extra aandacht besteed aan nazorg en roots. Alle informatie rond nazorg en roots is duidelijk gebundeld en overzichtelijk neergeschreven. Dit maakt het makkelijker voor adoptieouders en geadopteerden om een antwoord te vinden op hun vragen.

- **Belevingsonderzoek door Arteveldehogeschool**

Onderzoek uitgevoerd door de Arteveldehogeschool in opdracht van Ray of Hope. Vanuit de zorg voor kwaliteit van haar begeleiding wilde Ray of Hope nagaan hoe adoptieouders en geadopteerden de begeleiding door ROH ervaren. Aan de hand van vragenlijsten, interviews en focusgroepsgesprekken werd gepeild naar de periode vóór de aankomst van het kind alsook naar nazorg en rootsbegeleiding. Het onderzoek werd uitgevoerd door Arteveldehogeschool van maart tot december 2020.

Uit het onderzoek komen zowel sterktes van de adoptiedienst als aanbevelingen voor verbetering naar voor. Hiermee zal ROH concreet aan de slag gaan door korte- en lange termijn doelstellingen voor zijn werking op te stellen. Onder 5. Evaluatie wordt meer toelichting over het onderzoek gegeven.

- **Samenbrengen van lotgenoten: Optreden Meskerem Mees**

In 2020 heeft Ray of Hope een optreden van Meskerem Mee georganiseerd voor alle 18+ geadopteerden waarbij de adoptie bemiddeld werd door Ray of Hope. Het doel hier was het samenbrengen van lotgenoten via een leuke activiteit en binnen een informele sfeer.

Dit zou ons ook de kans geven om nog een aantal geadopteerden te kunnen bereiken om deel te nemen aan ons belevingsonderzoek.

Door de coronamaatregelen is dit concert jammer genoeg in 2020 niet kunnen doorgaan.

- **Thema-avond**

Ray of Hope organiseerde in oktober 2020 een thema-avond rond de ontwikkelingsfasen bij adoptiekinderen. Alle gezinnen die op de wachtlijst staan én gezinnen waarbij het kind is aangekomen in de laatste 5 jaar waren hierop uitgenodigd.

Er waren een aantal adoptieouders uitgenodigd om de avond boeiender te maken. Zij vormden een panel en aan de hand van stellingen hebben ze hun ervaringen en belevingen gedeeld. Dit was boeiend omdat het publiek ook zelf vragen kon stellen aan het panel, zo werd de avond zeer interactief en leerrijk.

- **Stevige Start**

ROH werkte in 2020 ook het nazorgaanbod uit door extra vormingen voor adoptieouders aan te bieden. Samen met Steunpunt adoptie zal ROH vanaf 2021 een groepsbegeleiding aanbieden die inzicht geeft in de moeilijke hechting met adoptiekinderen, handvatten biedt om mee aan de slag te gaan en adoptieouders versterkt in hun rol.

- **25 jaar Ray of Hope – feest**

Eind 1994 werd Ray of Hope opgericht, en in 1995 kwamen de eerste kinderen thuis. Sindsdien vonden er al meer dan 1200 kinderen uit 9 verschillende landen (Vietnam, Haïti, Ethiopië, China, India, Sri Lanka, Marokko, Burkina Faso en Togo) een thuis in een Vlaams gezin door bemiddeling van Ray of Hope. We grepen deze gelegenheid aan om al onze adoptiegezinnen samen te brengen op een groot feest dat normaal zou doorgaan op 20 september 2020 in feestzaal Lumière in Lokeren. Door de coronacrisis heeft dit niet kunnen plaatsvinden. We nemen dit terug op in 2022, met het idee dat het een soort afscheid kan zijn van Ray of Hope voor de fusie met de andere adoptiediensten.

4. NAZORGVRAGEN

De nazorg beperkt zich niet tot huisbezoeken en het opvolgen van rapporten. Adoptanten kunnen steeds op de dienst terecht voor **vragen** rond de opvoeding van hun kind. Indien er problemen of aandachtspunten zijn, bekijkt het team welke begeleiding kan geboden worden. Dit kan telefonische ondersteuning zijn, een gesprek op de dienst of een extra huisbezoek. Indien meer intensieve hulp nodig is, verwijzen we door naar externe diensten of hulpverleners. In dit geval volgt Ray of Hope van op afstand de situatie. Een overzicht hiervan werd opgenomen in **tabel 17**: roots en nazorg.

Algemeen stellen we vast dat families die ons contacteren met een specifieke opvoedingsvraag of de vraag om een extra gesprek/huisbezoek, meestal families zijn met kinderen die nog geen 5 jaar thuis zijn of gezinnen waarbij de kinderen aan de start staan van de puberteit. Families die ons contacteren met een vraag om doorverwijzing naar een externe hulpverlener, zijn vaak families die al één of meer jaren geleden geadopteerd hebben of die in de loop van het eerste jaar na aankomst merken dat meer intensieve begeleiding nodig is. Families met vragen met betrekking tot opvoedingsondersteuning worden eerst doorverwezen naar Vicky Quinet, zij plant met hen een gesprek in. Verder kunnen ook de diensten van Steunpunt Adoptie, privé-psychotherapeuten of diensten geestelijke gezondheidszorg doorverwezen worden.

5. ROOTS

Regelmatig vinden (jong)volwassen geadopteerden of ouders de weg naar ROH voor vragen met betrekking tot hun roots of de roots van hun kind. We onderscheiden drie soorten vragen:

1. Vraag om achtergrondinformatie

Een vraag om achtergrondinformatie is er meestal om iets te weten over de biologische familie van de geadopteerde. Soms enkel om te weten hoe het met de biologische familie (moeder, vader, ...) gaat. Soms vraagt men om (al dan niet tegen betaling van een contactpersoon ter plaatse) een zoektocht te starten om (iemand van) de biologische familie terug te vinden, een aantal vragen te stellen en foto's te nemen.

Wanneer geadopteerden of ouders met een vraag om achtergrondinformatie bij ROH komen, hebben zij verwachtingen. In sommige landen is het heel moeilijk om meer informatie over de achtergrond van een kind te bekomen. Dit heeft voornamelijk te maken met cultuurgebonden factoren. In dit geval kan het zeer moeilijk zijn om bijkomende zaken te vinden en proberen we mensen voor te bereiden op de reële mogelijkheid dat we vanuit het herkomstland geen antwoord zullen krijgen. In andere landen is het gemakkelijker om bepaalde zaken te achterhalen omdat het land en de weeshuizen er meer voor open staan en zelf actief meewerken aan een zoektocht. Het al dan niet bekomen van meer informatie hangt ook af van de reden waarom het kind werd voorgesteld voor adoptie. Wanneer een kind bijvoorbeeld te vondeling is gelegd of achtergelaten werd, is het vaak erg moeilijk om meer over de biologische familie te weten te komen.

Algemeen hebben ouders die de laatste jaren adopteerden veel sneller vragen met betrekking tot de achtergrond van hun kind en willen ze meer weten dan wat er in het dossier staat. Wij zijn ons zeer bewust van het belang van een zo volledig mogelijk achtergrond dossier en trachten dit ook te bekomen van de herkomstlanden. In praktijk is dit jammer genoeg niet altijd mogelijk. Deze realiteit wordt meegegeven op de informatiemomenten, zodat een familie dit weet alvorens ze een overeenkomst aangaan met de adoptiedienst.

2. Vraag met betrekking tot dossier / bespreking dossier

Soms komen (jong)volwassen geadopteerden bij ROH met vragen met betrekking tot hun dossier. Ze willen meer weten over bepaalde documenten of willen verifiëren of ze alle documenten, die in het dossier zitten, ook zelf in handen hebben. Hieruit groeit vaak de nood aan meer informatie en wordt ons de vraag gesteld om met het herkomstland contact op te nemen om bepaalde zaken na te vragen.

3. Vraag in het kader van een (eventuele) rootsreis

Af en toe nemen mensen ook contact met ROH op omdat ze denken aan een rootsreis of al concreet een reis gepland hebben. Vaak komen ze dan bij ons langs om hun dossier te bespreken of stellen ze ons eerst de vraag naar meer achtergrondinformatie. Soms willen ze ook hulp bij het plannen van hun rootsreis. Waar vroeger voornamelijk (volwassen) geadopteerden hiervoor contact opnamen, willen nu meer en meer adoptieouders van jonge kinderen een rootsreis maken. Deze families willen niet wachten tot hun kind oud genoeg is omdat ze denken dat het dan moeilijker zal zijn om nog iets terug te vinden.



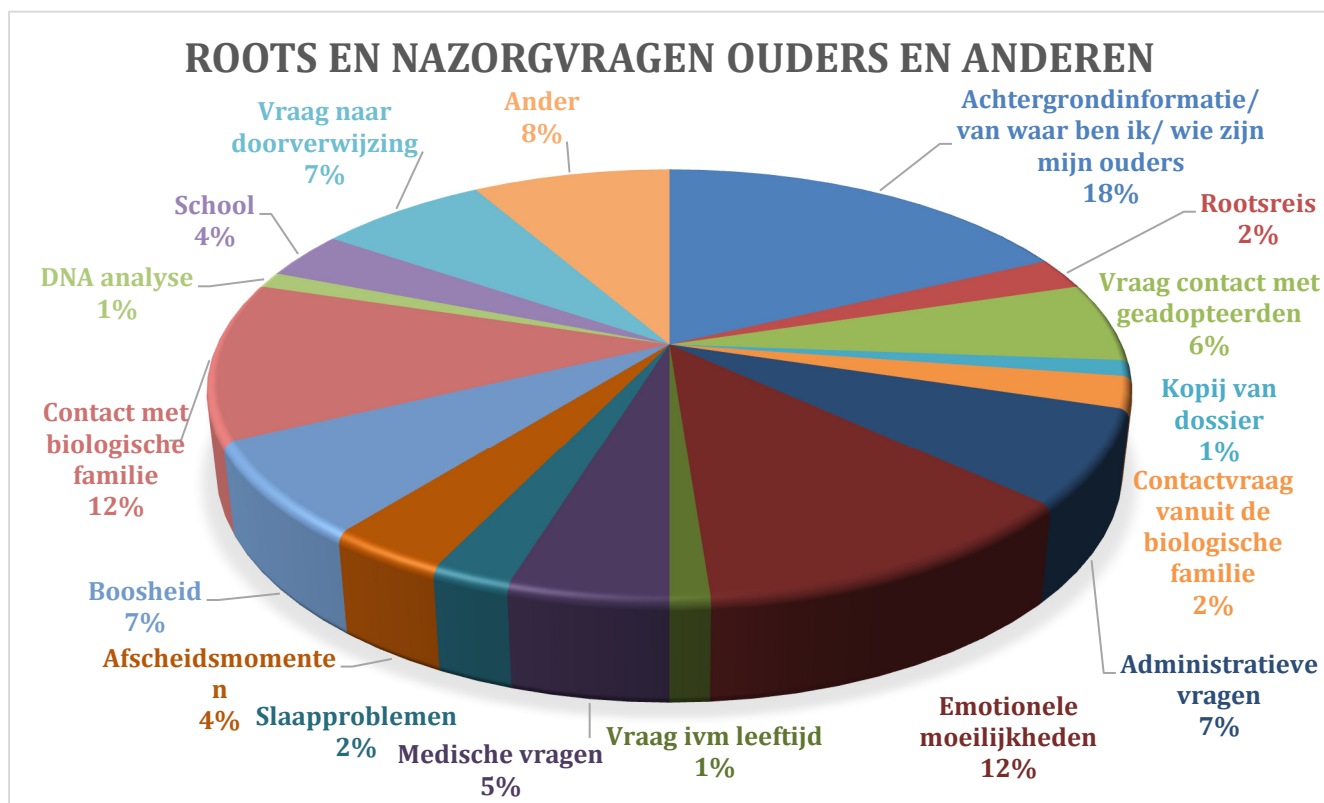
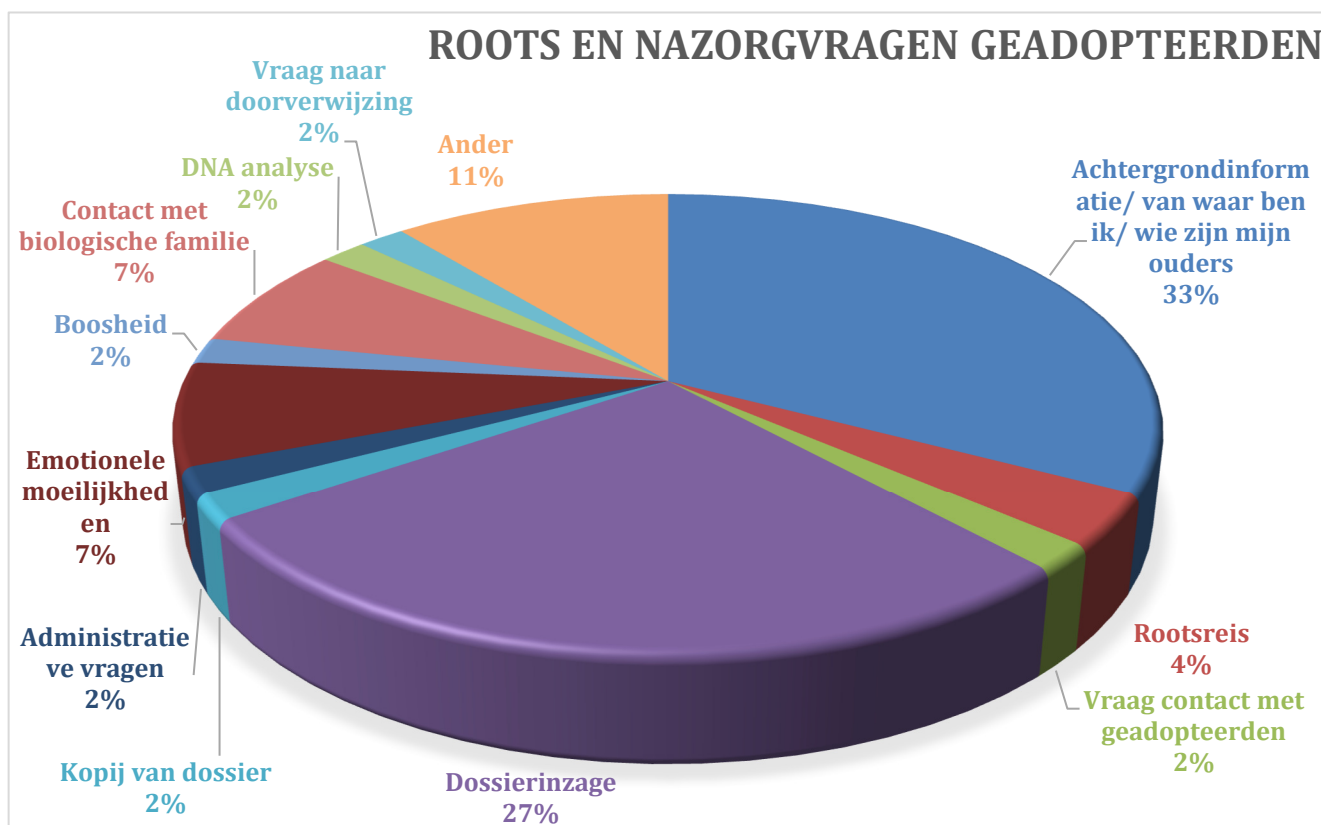
Tabel 18: Soorten rootsvragen en nazorgvragen gesteld in 2020 door geadopteerden of hun ouders/anderen.

	Geadopteerden	Ouders en anderen
Achtergrondinformatie/ van waar ben ik/ wie zijn mijn ouders	18	15
Rootsreis	2	2
Vraag contact met geadopteerden	1	5
Dossierinzage	15	0
Kopij van dossier	1	1
Contactvraag vanuit de biologische familie	0	2
Administratieve vragen	1	6
Emotionele moeilijkheden	4	10
Vraag ivm leeftijd	0	1
Medische vragen	0	4
Slaapproblemen	0	2
Afscheidsmomenten	0	3
Boosheid	1	6
Contact met biologische familie	4	10
DNA analyse	1	1
School	0	3
Vraag naar doorverwijzing	1	6
Ander	6	7
Totaal	55	84

De dienst hecht er groot belang aan dat deze vragen goed worden opgenomen en opgevolgd, hiertoe hebben we in 2018 een nieuw registratiesysteem geïnstalleerd. Op deze manier kunnen we veel beter opvolgen welke vragen nog open staan en welke zijn afgerond. Het geeft ons een mogelijkheid om te zien welke vragen door wie gesteld worden en daar proactief op in te spelen bij de voorbereiding van adoptieouders en dit weerspiegelt zich in het extra nazorgaanbod.



Onderstaande taartdiagrammen geven een overzicht van de nazorg en rootsvragen die we in 2020 ontvingen van adoptieouders en van geadopteerden.



Uit de diagrammen kunnen we aflezen dat verhoudingsgewijs de meeste vragen door geadopteerden worden gesteld omtrent achtergrondinformatie en dossierinzage. En dat adoptieouders de meeste vragen stellen over achtergrondinformatie, emotionele moeilijkheden of over contact met biologische familie.

Tabel 19: vergelijking aantal rootsvragen gesteld in vorige jaren door geadopteerden of hun ouders/anderen.

Soort rootsvraag	Vraag door geadopteerden					Vraag door ouders/anderen				
	2016	2017	2018	2019	2020	2016	2017	2018	2019	2020
Achtergrondinformatie	10	4	11	25	18	10	11	11	27	15
Dossierinzage	17	21	6	11	15	1	2	21	3	0
Rootsreis	6	2	8	5	2	8	5	13	14	2
Totaal	33	27	25	41	35	19	18	45	44	17

Uit bovenstaand overzicht kunnen we aflezen dat er in het algemeen minder vragen kwamen rond achtergrondinformatie en rootsreis. Bij deze laatste zal de corona-crisis een grote rol gespeeld hebben. Wel werden er door geadopteerden meer dossierinzages aangevraagd.

6. NAZORG VOOR ZELFSTANDIG ADOPTANTEN

Sinds 1 september 2005 zijn adoptanten, die zelfstandig een adoptie realiseren, verplicht de nazorg door een erkende adoptiedienst te laten uitvoeren. VCA verdeelt deze nazorgpakketten onder de diensten op basis van geografische bereikbaarheid.

Volgens de regelgeving moet een adoptiedienst een contract met deze families afsluiten tijdens een intakegesprek, waarna de dienst pas terug tussenkomt op het moment dat er een kindje is geplaatst in het gezin. Dan start de primaire nazorg.

In praktijk contacteren deze families ons vaak doorheen de procedure, en vragen begeleiding tijdens de procedure en vaak ook bij het al dan niet aanvaarden van kinddossiers. Een zelfstandig nazorgdossier vraagt heel wat extra werk van ROH dat niet in verhouding wordt vergoed.

Ray of Hope heeft reeds met 22 families een contract afgesloten. In 2020 werd er 1 nieuw contract voor zelfstandige adoptanten afgesloten.

Het opvolgen van zelfstandige adopties vraagt van de adoptiedienst extra werk. Wanneer zelfstandige adopties worden gerealiseerd in landen waar de dienst een werking heeft, geeft dit aanleiding tot bijkomende vragen. In de loop van het jaar spraken we met VCA over een oplossing voor de opvolging van zelfstandige adopties.

LAS (LEUVENSE ADOPTIESTUDIE)

Ray of Hope werkt mee aan de Leuvense Adoptie Studie en maakt dit onderzoek bekend bij kandidaat-adoptanten die bij ROH op de wachtlijst staan.

De Leuvense Adoptie Studie (LAS) is het eerste grootschalige lange termijn onderzoek naar adoptiegezinnen, ouders én kinderen, in Vlaanderen. Centrale thema's in dit onderzoek zijn verwachtingen en gevoelens bij *adoptieouders*, de sociaal-emotionele ontwikkeling van *adoptiekinderen*, en de *interactie tussen adoptieouders en hun adoptiekind*.

De LAS start voor de aankomst van het kindje. Voor het onderzoek spitst de LAS zich toe op volgende gezinnen:

- (a) koppels die een overeenkomst getekend hebben met en op de wachtlijst staan van een Vlaamse dienst voor interlandelijke adoptie
- (b) die een eerste kindje wensen te adopteren met een leeftijd tussen 0 en 2,5 jaar
- (c) die geen eigen biologische kinderen hebben.

De LAS maakt gebruik van meerdere methoden – zowel vragenlijsten als interviews en observaties – om de ervaring en het verhaal van de deelnemende adoptiegezinnen zoveel mogelijk tot hun recht te laten komen.

Jaarlijks vindt er een LAS-studiedag plaats in Leuven, waarop de resultaten van de onderzoeken en de toekomstige onderzoeken worden voorgesteld. Naast het doorgeven van de resultaten van onderzoeken, wordt op deze dag ook steeds aandacht besteed aan vorming in functie van de nazorg. Op deze manier wil de LAS iets teruggeven aan de diensten en medewerkers als dank voor de samenwerking.

Bovendien is de LAS eenvoudig aanspreekbaar in geval van specifieke vragen over nazorg, indien nodig verwijst LAS door naar PraxisP, een praktijk gekoppeld aan de faculteit Psychologie en pedagogie van de KU-Leuven.

De editie in 2020 is niet kunnen doorgaan door de corona pandemie.



4. Landen

4.1. Algemeen

Onderstaande **tabel 20** geeft weer met welke landen ROH sinds zijn ontstaan heeft samengewerkt.

Overzicht van de landenwerking bij ROH 1995 - 2020															
	Vietnam	Haïti	China	Burkina Faso	Marokko	India	Togo	Bhutan	Slovakije	Ethiopië	Sri Lanka	Burundi	Rwanda	Benin	TOTAAL
1995	7	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	47
1996	24	40	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	67
1997	16	26	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	44
1998	36	21	0	0	0	0	0	0	0	25	0	0	0	0	82
1999	25	12	0	0	0	0	0	0	0	16	2	0	0	0	55
2000	27	23	0	0	0	0	0	0	0	31	3	0	0	0	84
2001	25	31	0	0	0	0	0	0	0	17	3	0	0	0	76
2002	23	24	0	0	0	0	0	0	0	25	7	0	0	0	79
2003	4	5	0	0	0	0	0	0	0	29	7	0	0	0	45
2004	0	0	0	0	0	0	0	0	0	17	3	0	0	0	20
2005	0	0	0	0	0	0	0	0	0	53	5	0	0	0	58
2006	0	0	0	0	0	0	0	0	0	52	3	0	0	0	55
2007	0	0	0	0	0	0	0	0	0	50	2	0	0	0	52
2008	0	0	0	0	0	0	0	0	0	61	5	0	0	0	66
2009	0	3	0	0	0	0	0	0	0	67	3	0	0	0	73
2010	0	3	18	0	0	0	0	0	0	49	3	0	0	0	73
2011	0	0	14	1	0	0	0	0	0	39	2	0	0	0	56
2012	0	0	15	1	0	3	0	0	0	47	0	0	0	0	66
2013	0	0	6	0	1	2	0	0	0	17	0	0	0	0	26
2014	0	1	4	2	0	3	1	0	0	10	0	0	0	0	21
2015	0	0	2	0	0	2	0	0	0	7	0	0	0	0	11
2016	1	0	1	1	0	4	2	0	0	1	0	0	0	0	10
2017	2	0	2	2	0	6	0	0	0	9	0	0	0	0	21
2018	3	3	2	1	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	13
2019	0	1	1	4	0	2	2	0	0	0	0	0	0	0	10
2020	0	2	0	3	1	3	2	0	0	0	0	0	0	0	11
	193	235	65	15	2	29	7	0	0	626	49	0	0	0	1221

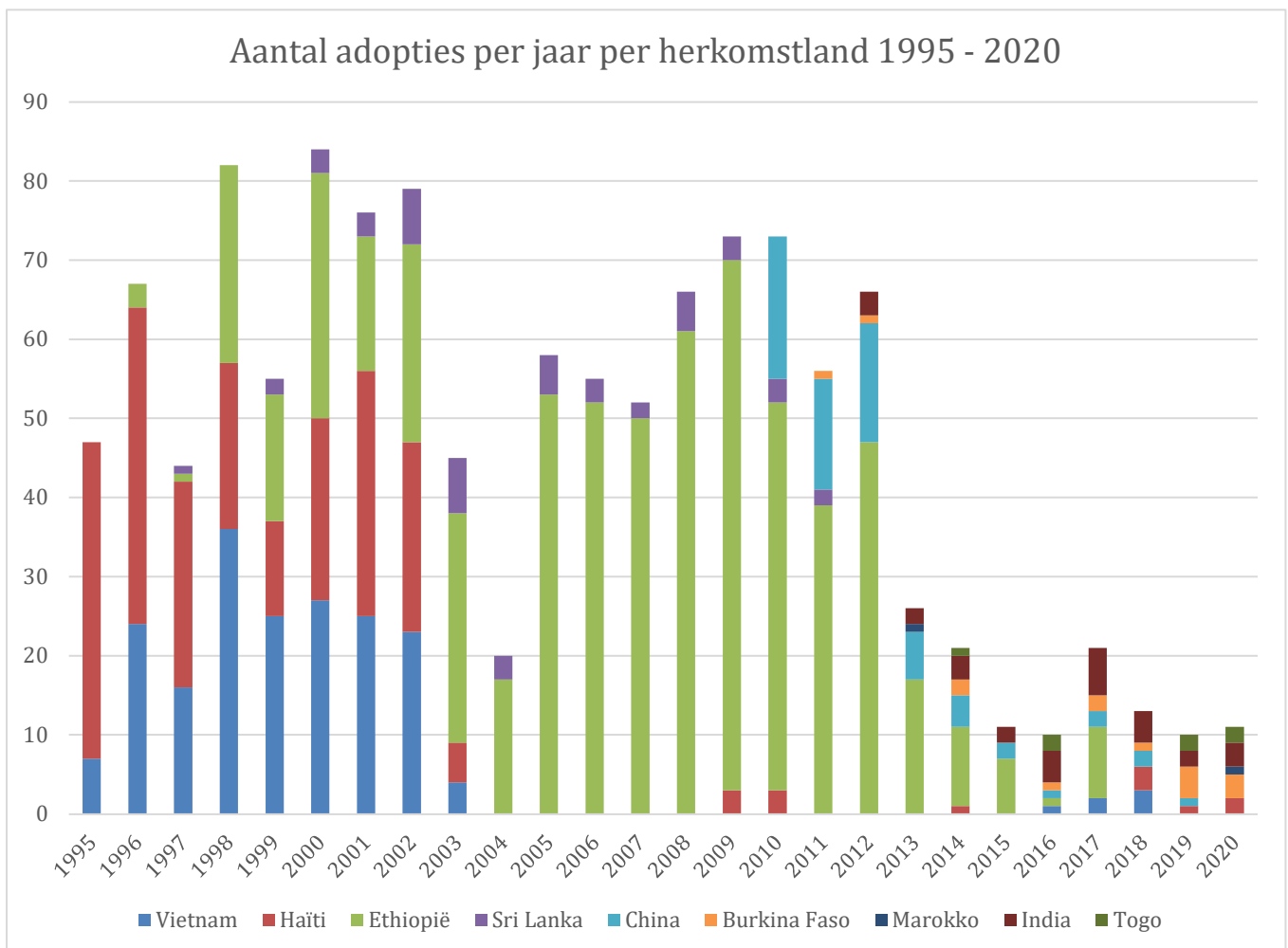
geen werking
prospectiekanaal
proeffase
actief kanaal
opgeschort

De tabel toont aan dat we met steeds meer landen moeten samenwerken en daartegenover minder plaatsingen per land realiseren. Dit is enerzijds het gevolg van de wereldwijde implementatie van het Haagse Verdrag inzake adoptie. Anderzijds kenden we dus de laatste twee jaar een daling van het aantal KA met een geschiktheidsvonnis, dit betekent dat er ook een te kort was aan KA tav de noden in de herkomstlanden.





















Geen plaatsingen uit een herkomstland betekent niet dat er geen werk moet worden verricht; samenwerkingen realiseren en onderhouden is zeer intensief. Er zijn contacten met verschillende herkomstlanden om de werking te onderhouden of op te starten, soms in afwachting van bv een wetswijziging. Ook dat laatste vraagt een intens contact om de banden voor samenwerking niet te verliezen.

Daarnaast worden er voor de landen waar geen actieve samenwerking meer is, wel nog rootsvragen behandeld. Ook dit vraagt veel werk.

Hieronder staat de grafische weergave van het totale aantal aangekomen kinderen per land, waarvoor Ray of Hope de bemiddeling deed.



Alle herkomstlanden leggen ook voorwaarden op aan kandidaat-adoptanten. Dit bepaalt dat niet iedereen voor elke herkomstland in aanmerking kan komen. Onderstaande **tabel 21** geeft een zicht op welke voorwaarden de herkomstlanden stellen aan kandidaat-adoptanten.

LAND	Verdragsland?	Gehuwde koppels zonder kinderen	Gehuwde koppels met kinderen	Alleenstaanden	Opmerkingen
ACTIEVE LANDEN					
CHINA	Ja				Special Needs adoptie ≥ 2 jaar (1 ^e en 2 ^e huwelijk) ≥ 5 jaar (vanaf 3 ^e huwelijk)
INDIA	Ja				≥ 2 jaar gehuwd Kindprofiel afhankelijk van leeftijd KA
BURKINA FASO	Ja				≥ 5 jaar gehuwd
TOGO	Ja				1 partner ≥ 30 jaar Alleenstaanden hetero vrouwen kunnen, maar voorkeur voor gehuwde heterokoppels
PROEFFASE					
HAÏTI	Ja				1 partner min. 30 j, max. 50j Alleenstaande min. 35j
VIETNAM	Ja			 ≥ 28 jaar	Min 2 j gehuwd en 1 partner min. 28 j Alleenstaande min. 28 j
MAROKKO	Neen				Enkel voor 'Marocaines Résidents à l'Etranger' (MRE)

Door de pandemie konden we in 2020 geen enkel bezoek aan een herkomstland realiseren, met uitzondering van een repatriëringsvlucht uit Haiti. We hadden een kanaalbezoek aan India gepland in het kader van rootsvragen, dat is niet kunnen doorgaan.

Er was gepland om de contactpersonen uit te nodigen op het feest voor 25 jaar Ray of Hope maar dat is dus jammer genoeg ook niet kunnen doorgaan.

We hopen in 2021 wel kanaalbezoeken te kunnen organiseren.
Hieronder volgt per land waarmee in 2020 werd samengewerkt de stand van zaken.

4.2. India



- Samenwerking overgenomen door Ray of Hope sinds 01/04/2012
- Verdragsland
- Centrale Autoriteit: Central Adoption Resource Authority (CARA)
- Contactpersoon: Indrani Barooah.

De werking in India werd in 2020 zeer sterk beïnvloed door Covid19. Zowel de lopende dossiers als de plannen van Ray of Hope voor een kanaalbezoek moesten worden bijgesteld.

Toen in maart 2020 over de hele wereld verschillende landen in lockdown gingen, was dit in India niet anders. Doorheen het jaar ging India door verschillende fases van 'unlock' waarbij ze lokale besmettingsgebieden volledig in quarantaine plaatsten. Veel coronamaatregelen zoals het thuiswerk en quarantaineregio's zijn ook in begin 2021 nog van kracht.

De lopende dossiers werden hierdoor zwaar getroffen. De rechtbanken gingen in maart dicht en pas eind 2020 begonnen zij hun werking terug op te starten. Dit gaf een enorme vertraging.

Maar ook voor een familie voor wie een vonnis reeds was uitgesproken, zorgden de maatregelen voor praktische uitdagingen. Niet in het minst waren de reisbeperkingen zeer bepalend. In oktober besliste de Indische overheid reizen toe te staan voor iedereen die reist voor niet-toeristische redenen (waaronder adoptiefamilies). Hierdoor kon de familie eind 2020 afreizen naar India mits 2 weken quarantaine in het hotel in India én quarantaine bij terugkeer naar België.

Ook de wachtende families hebben vertraging aangezien de procedure om kinderen adoptabel te verklaren in India niet zo vlot gaat. Aangezien het meeste overheids personeel van thuis werkt én voor een onderzoek veldwerk nodig is, gaat dit alles langzamer.

Ray of Hope had een kanaalbezoek gepland in 2020, voornamelijk in het kader van de rootsvragen van volwassen geadopteerden. Dit kon echter niet doorgaan omwille van de Covid19 maatregelen. Maar dit blijft op de agenda staan zodra dit opnieuw mogelijk is.

In India is de vaccinatie tegen COVID-19 volop bezig. We hopen dus dat de situatie in 2021 onder controle zal komen en zal stabiliseren.



Tabel 22: Stand van zaken van de dossiers voor India

		INDIA					
	Inschrijvingen	Toewijzingen	aankomsten: aantal kinderen	aankomsten: aantal dossiers	Stopzettingen	aantal op wachlijst zonder TW	
2012	Nvt	4	3	3	1	9	
2013	8	3	2	2	2	13	
2014	1	1	3	3	1	10	
2015	3	5	2	2	2	8	
2016	4+2	5	4	4	1	10	
2017	3+3	5	6	5	2	9	
2018	9	0	4	3	0	15	
2019	4	5	2	2	0	13	
2020	5	1	3	2	2	16*	

*Van de 16 wachtende KA op een TW staan er 3 'on hold'.

Tabel 23: Leeftijd bij toewijzing (TW) en bij aankomst (AK) van de toegewezen kinderen uit India.

	2014		2015		2016		2017		2018		2019		2020	
	AK	TW	AK	TW	AK	TW	AK	TW	AK	TW	AK	TW	AK	TW
0-2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2-4	2	1	0	4	2	3	0	4	2	0	1	3	0	1
4-6	0	0	2	2	2	2	5	1	1	0	1	3	1	0
6+	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	2	0
totaal	3	1	2	6	4	5	6	6	4	0	2	7	3	1



4.3. Burkina Faso



2020 was een bijzonder jaar. De pandemie sloeg ook in Burkina Faso toe en beperkte de samenkomsten. Er werd op de valreep begin maart nog een toewijzing gedaan, daarna kwam er ook daar een lockdown en ging het leven een tijdje op slot. Tot eind 2020 werden vergaderingen opgeschort en uitgesteld, ondanks dat er in het dagelijks leven nog weinig gevolgen van Corona te merken waren in Burkina Faso. Begin 2021 zijn er echter wel opnieuw vergaderingen doorgegaan en verwachten we in 2021 opnieuw het hervatten van de toewijzingen.

Wat de lopende dossiers in 2020 betreft, zijn deze mooi afgerond en konden mensen hun kindjes ophalen. Eén kindje kwam thuis in januari zonder enig probleem, de andere 2 kwamen in het najaar thuis, in september en november. De laatste 2 families konden mits de nodige voorzorgsmaatregelen zelf afreizen om hun kindje op te halen. De afreis was wel iets korter dan voorzien omwille van

Covid19.

Burkina Faso doet zijn uiterste best om te proberen de kinderen in het land zelf te houden. Ook het aantal binnenlandse adopties stijgt, wat een positieve evolutie is voor het land.

Ray of Hope doet zijn uiterste best om ook voor de kinderen die moeilijker een thuis vinden, oplossingen te zoeken. Zo werden er intussen enkele dossiers opgestart voor kinderen die ouder dan 6j zijn of extra medische zorgen nodig hebben.

In 2020 waren er door COVID slechts een beperkt aantal toewijzingen, wat dit voor de toekomst betekent is nog moeilijk in te schatten, veel zal afhangen van het aantal toewijzingen die in 2021 zullen komen en hoe de werking in Burkina Faso zich verder zal ontwikkelen.



Onderstaande **tabel 24** geeft een overzicht van het aantal opgestarte dossiers en het aantal kandidaten nog op de wachtlijst.

Burkina Faso					
	Inschrijving	toewijzingen	aankomsten: aantal kinderen	Stopzettingen	aantal op wachtlijst
2009	3	0	0	0	3
2010	0	1	0	0	3
2011	0	1	1	1	1
2012	1	0	1	0	1
2013	1	2	0	0	2*
2014	5°	0	2	0	5*
2015	0	1	0	1	4*
2016	5°	2	1	1	7·
2017	0	1	2	0	5°
2018	5	3	1	0	9()
2019	3	3	4	0	8.
2020	1	1	3	0	6

*= waarvan 1 familie tijdelijk opgeschort

°= waarvan 1 familie overstap van een ander herkomstland

·= waarvan 1 familie met toewijzing

·= waarvan 2 families met toewijzing

()= waarvan 3 families met toewijzing

4.4 Togo



- Verdragsland sinds 10/02/2010
- Centrale autoriteit adoptie: Comité National d'Adoption d'Enfants au Togo (CNAET)
- Actief sinds 22/02/2016
- Contactpersoon : Ria Etienne

De pandemie gaf aanvankelijk geen al te grote problemen. Begin maart kwam er een familie thuis. Er gebeurde een toewijzing in maart en in juni. Beide kinderen konden ook opgehaald worden.

Opvallend is wel dat indien KA zich openstellen voor een ouder kindje zij veel sneller een toewijzing krijgen dan wanneer de minimumleeftijd van 0-4 jaar voorop wordt gesteld.

In 2020 hanteerden we een wachtlijst van maximaal 5 KA. **Tabel 24** toont het verloop van de wachtlijst. Gezien het beperkte aantal plaatsingen is het belangrijk deze lijst onder controle te houden, maar het is ook belangrijk om voldoende dossiers ter plaatse te hebben zodat het niet telkens stilvalt.

De communicatie met de overheid (CNAET, Comité National d'Enfants au Togo) en onze Belgische ereconsul ter plaatse loopt zeer vlot. Ook met onze vaste

contactpersoon, Ria Etienne, lopen de contacten zeer goed. Als Vlaamse staat zij families bij tijdens hun verblijf en tijdens de adoptieprocedure vertegenwoordigt zij onze adoptiedienst ter plaatse. In 2020 kregen we de informatie dat alleenstaanden toch een dossier mogen indienen, dat men sterk de voorkeur heeft voor koppels, maar dat alleenstaanden niet worden uitgesloten.

Tabel 25: overzicht dossierverloop Togo

	Inschrijving	toewijzingen	aankomsten: aantal kinderen	Stopzettingen	aantal op wachlijst
2012	3	0	0	0	3
2013	0	0	0	0	3
2014	0	1	0	0	3
2015	1	1	1	0	3
2016	2	1	2	1	2
2017	2	0	0	0	4
2018	1	1	0	0	4
2019	1	2	2	0	4°
2020	3	2	2	0	5

proeffase

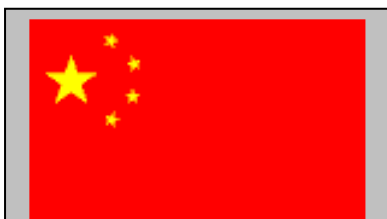
° er stapte één dossier over naar Togo van Haïti aangezien Haïti tijdelijk geschorst werd. Dit wil zeggen dat zij nog blijven wachten bij Haïti, maar tegelijk ook een dossier voor Togo mogen starten

De huidige voorzitter van de CNAET, Mamanh Nafiou, zoekt in de strenge regelgeving omtrent adoptie die Togo zich oplegde, naar mogelijkheden om kansen te bieden aan kinderen in nood. Nu moeten zij soms erg lang in een weeshuis verblijven, alvorens ze adoptabel verklaard kunnen worden.

De wachttijden van deze families tussen opstart en toewijzing varieerden sterk gezien de aard van het kindprofiel. Niettegenstaande kiezen alle kandidaten voor Togo voor een ruimer kindprofiel. In het afgelopen jaar vonden er twee kinderen van 8 jaar een thuis in een Vlaams gezin, en één kindje van 2 jaar kwam thuis begin 2021.



4.4. China



- Beslissing VCA om het kanaal China aan Ray of Hope over te dragen: September 2008
- Erkenning door CCCWA 11 augustus 2009
- Akkoord VCA opstart Special Needs dossiers: december 2010, opstart eerste dossier april 2011
- Verdragsland

ROH realiseert al 10 jaar special needs adopties uit China. Het gaat hier vnl. over kinderen met een medische nood. We kunnen besluiten dat deze adopties niet altijd eenvoudig zijn, maar dat we een zeer grondige procedure hebben uitgewerkt. Op deze manier kunnen we, in overleg met de kandidaten, zeer duidelijk afbakenen voor welk kindprofiel de familie kan openstaan en in samenwerking met de artsen bepalen welke kinderen eventueel in aanmerking komen binnen dat profiel.

Omdat dit een duidelijke manier van werken is gebleken, zowel voor ons als voor de KA, hanteren we intussen een gelijkaardig systeem voor de special needs-adopties uit andere landen.

Sinds 2 de gerichte doorstroom in 2017 is ingevoerd, konden er in 2018 3 families een dossier starten. 2 daarvan kwamen binnen het jaar thuis, 1 familie kreeg in 2019 toewijzing.

In 2019 werd er 1 dossier opgestart, in 2020 startten er 2 dossiers.

Door de wereldwijde pandemie werden er geen toewijzingen gedaan. Dit omdat er niet kon afgereisd worden naar China. Ook in 2021 zullen hier strenge regels en restricties voor zijn en is het afwachten wat de CCCWA zal doen met nieuwe toewijzingen.

In 2020 vond er een zoommeeting plaats tussen Charlotte Leloup, Jona Vits (VCA) en de Chinese ambassade in het kader van uitwisseling en samenwerking.

Tabel 26: overzicht dossierverloop China SN

	Aantal opgestarte dossiers	Tijdelijke stopgezette dossiers	Stopzettingen	Aantal toewijzingen	Aantal thuisgekomen kinderen
2011	14	2	0	7	0
2012	6	2	0	8	13
2013	4	1	2	4	5
2014	0	0	1	2	2
2015	0	0	0	1	2
2016	0	0	0	1	1
2017	0	0	0	0	0
2018	3	0	0	2	2
2019	1	0	0	1	1
2020	2	0	0	0	0

In **Tabel 26** wordt weergegeven dat er 2 nieuwe dossiers konden opgestart worden in 2020, dit maakt het totaal op de wachtlijst tot 3 families die wachten op een toewijzing.

4.5. Haïti - Proeffase



- Werkzaam in Haïti van 1995 – 2003 (222 plaatsingen)
- Contactpersoon Yolette Aupont
- Verdrag van Den Haag wordt geratificeerd op 1 april 2014
- Opstart proeffase dec 2014
- Accreditatie oktober 2018 – September 2020. Alle twee jaar is er een nieuwe accreditatieronde.

2020 was eveneens in Haïti een bijzonder jaar. De politieke onrusten en problemen die er zijn sinds eind 2018 zetten zich door in 2019. Toen in november 2019 een Frans koppel, dat was afgereisd om hun adoptiekinderen te bezoeken, om het leven werd gebracht, werd het kanaal tijdelijk opgeschort door VCA. KA mochten niet meer afreizen om hun kindje te bezoeken of op te halen. Voor de twee families met toewijzing werd een alternatief om te reizen gepland, voor de twee families die nog geen toewijzing hadden werd het BVR toegepast waarna zij een tweede adoptietraject mogen opstarten. In 2020 kwamen de gevolgen van de pandemie erbij. Op zich leek Haïti het virus goed buiten te houden. Ze sloten heel snel de grenzen. Haïti heeft amper mogelijkheden om mensen te helpen als het nodig is. Bijgevolg werden alle vluchten opgeschort en mocht niemand het land nog in of uit. Maar ook documenten geraakten niet waar ze moesten zijn. Het probleem is dat Haïti enkel een ereconsulaat kent en de verantwoordelijke Belgische ambassade, waar alle adoptiepapieren moeten passeren, zich in Cuba bevindt. Cuba had zichzelf eveneens vrij snel van de wereld afgesloten, waardoor

er geen vluchten van en naar Cuba mogelijk waren en dus ook geen koerierdiensten om documenten te versturen.

Niettegenstaande heeft de ambassade, samen met het Belgische ereconsulaat in Haïti en het FCA een enorme inspanning geleverd om de twee lopende dossiers toch rond te krijgen zodat ze konden worden erkend en de kinderen konden worden opgehaald.

Het eerste kindje kon hierdoor met een repatriëringsvlucht, die Frankrijk had ingelegd om Fransen uit Haïti te repatriëren, naar huis te komen. Op 28 maart landde het kindje in Parijs, het heeft inzet van velen gevraagd om dit in goede banen te leiden. Onze contactpersoon, het IBESR en betrokkenen in Haïti hebben hun uiterste best gedaan om dit rond te krijgen. Met behulp van het belgische ereconsulaat vonden we ook een begeleider die ook op de repatriëringsvlucht zou stappen. Sophie Vangheel, directeur van Cunina vzw, was op dat moment in Haïti. Zij engageerde zich om het kindje naar Parijs te begeleiden. Het kindje kon worden voorbereid op wat zou gebeuren door onze contactpersoon. Het kindje kende haar adoptiegezin reeds van tijdens de familiarisatieperiode en de regelmatige contacten via videocall. Zij konden dus zelf mee de toelichting geven. Kinderen laten reizen onder escorte is iets wat we liever niet meer organiseren, maar nood brak wet. Er is extra opvolging geweest, na aankomst waren er nog contacten met het weeshuis en een jaar later gaat het nog altijd goed met het kindje en loopt het nazorgtraject.

Er volgden geen repatriëringsvluchten meer waar niet Fransen aan deel mochten nemen. Intussen was er nog een adoptiedossier klaar en kon dat kindje ook naar huis komen. Ray of Hope was intussen in contact met de collega-adoptiediensten in Europa, samen met Help a Child (Duitsland) charterden we een privévliegtuig en konden we het tweede kindje, samen met 9 anderen kinderen verenigen met hun gezin, ergens in Europa. Hiertoe zamelden de adoptieouders zelf geld in om deze vlucht te kunnen betalen, konden we hulpgoederen meenemen en reisden de directeur van Help a Child, een collega van haar en Erika Van Beek naar Haïti om de kinderen op te halen. Het was een heel avontuur met opnieuw enorme inspanningen van alle instanties om dit mogelijk te maken. Erika Van Beek die de kinderen mee begeleidde, schreef er een artikel over, u kan dit nalezen aan het einde van dit jaarverslag.

De kracht die het Haitiaanse volk typeert was te voelen in deze repatriëringen, maar het land geraakt steeds dieper in de put. Het blijft ontzettend moeilijk, en het Haitiaanse volk heeft veel hoop dat er na de presidentsverkiezingen in februari 2022 veranderingen zullen komen.

Door de problemen door de pandemie, maar ook door het gebrek aan veiligheid, heeft het IBESR een aanpassing aan de procedure georganiseerd. Op deze manier kunnen ze ervoor te zorgen dat de adoptieprocedures, voor de kinderen die er echt nood aan hebben, konden doorgaan. IBESR organiseert sindsdien een online familiarisatie, zodat het gesprek met de maatschappelijk werker kan doorgaan en het juridische proces van start kan gaan. Begin 2021 werd er een kindje toegewezen. Met deze toewijzing zullen we deze online familiarisatie voor de eerste maal kunnen uitproberen.

Juli 2020 dienden we de aanvraag voor verlenging van erkenning aan in Haïti, uitzonderlijk hebben ze deze aanvraag ingekort en alle erkende diensten kregen een verlenging van één jaar, zo ook Ray of Hope.

Elke erkende adoptiedienst mag in Haïti twee dossiers per maand indienen. Vanuit de dienst hanteren we een wachtlijstbeheer dat ook rekening houdt met mogelijkheden voor overstap naar andere kanalen wanneer het nodig is. We voorzien dus een wachtlijst van maximaal 9 wachtenden, ipv 24 zoals IBESR voorop stelt. Maar zelfs dat halen we niet meer. 2021 zal de lijst van wachtende KA leeg zijn. Naast de onveiligheid en bijgevolg een lange adoptieprocedure, is de kostprijs van een adoptieprocedure in Haïti een belangrijke reden waardoor niet veel KA voor Haïti opstarten. Niettegenstaande heeft IBESR de kosten duidelijk uitgesplitst, verantwoord en gepubliceerd, het is een heel transparant proces geworden. De contactpersoon moet ook met cheques de bedragen gaan betalen zodat maximale controle mogelijk is.

Ook de werking is centraal georganiseerd en volledig conform het Haagse Verdrag; alle adopties lopen rechtstreeks via de Centrale Autoriteit, IBESR. Zij ontvangt ouderdossiers en wijst kinderen toe.

IBESR voorziet in vorming voor de biologische families die afstand doen van een kindje, zodat zij zeer goed op de hoogte zijn wat het betekent om een kind af te staan voor adoptie. Daarnaast doen zij ook de screening naar de motivatie voor afstand van de biologische ouders. Dit gebeurt voor het dossier kan worden geïnitieerd bij de rechtbank voor officiële afstand. Pas daarna kan een kindje adoptabel worden verklaard. We volgen de samenwerking nauwgezet op, ook rootsvragen zijn er regelmatig en die worden met alle zorg en ernst behandeld.



Tabel 28 geeft een overzicht van het verloop van de dossiers:

Haiti: overzicht dossiers						
	Inschrijving	toewijzingen	aankomsten: aantal kinderen	Stopzettingen	aantal op wachlijst zonder toewijzing	
2015	8	0	0	0	0	8
2016	1	2*	0	1	1	7
2017	2°	2	0	1	1	6
2018	1	2	3	2	2	3
2019	1	1	1	1	1	2
2020	0	0	2	0	0	2

°1 familie stapte over van Ethiopië

* 1 toewijzing ging niet door omdat de KA de procedure stopzette

4.6. Vietnam - Proeffase



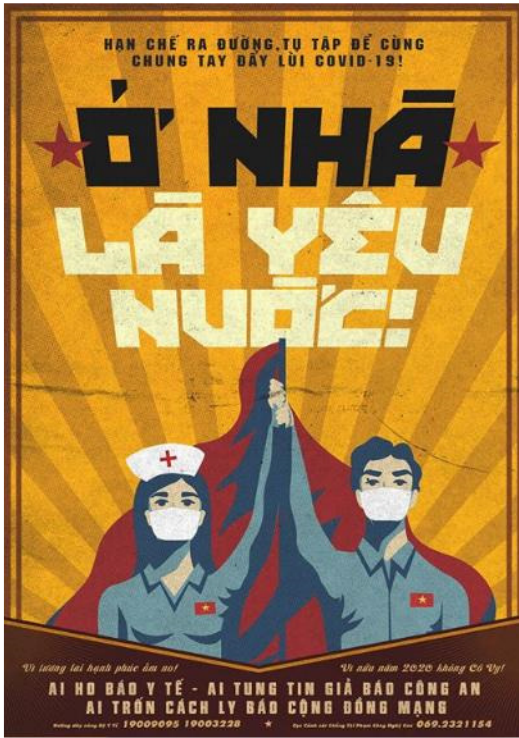
- Werkzaam in Vietnam 1995 – 2003 (187 plaatsingen)
- Verdragsland
- 07/02/2014: Indiening inlichtingendossier
- 26/03/2014: Akkoord VCA opstart proefdossiers
- Erkenning door MOJ tot 30/06/2023
- Contactpersoon: Le Thi Thu Hong

De proeffase in Vietnam is lopende sinds 2014. Ray of Hope is in afwachting van de evaluatie door VCA van het proefkanaal.

Vietnam is net zoals alle landen ook getroffen door Covid19. Er was een eerste golf van besmettingen in maart/april 2020 en een tweede golf van besmettingen in juli/augustus/september.

De gerapporteerde cijfers van besmettingen in Vietnam zijn laag in vergelijking met andere landen wereldwijd. Dat men COVID 19 in Vietnam onder controle heeft, is voor een groot deel te wijten aan een zeer strak systeem van maatregelen en beperkingen en is zeer streng op de toepassing hiervan.

Over het hele land worden er campagnes gevoerd om mensen aan te moedigen te "vechten" tegen corona. De campagnes hebben een militair tintje.

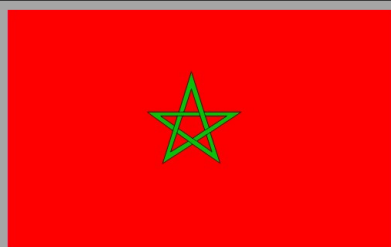


In 2020 zijn er geen toewijzingen geweest. Hier hebben de maatregelen omtrent Covid19 ongetwijfeld een grote rol in gespeeld.

Tabel 28: Evolutie van de wachtlijst voor Vietnam

VIETNAM						
	inschrijvinge n	toewijzingen	aankomsten: aantal kinderen	aankomsten: aantal dossiers	stopzettingen	aantal op wachtlijst
2015	2 + 5SN	0	0	0	0	2NSN+5SN
2016	1	1	1	1	2SN	2NSN+3SN
2017	0	2+1SN	2	2	0	2SN
2018	2SN	2SN	4	3	0	2SN
2019	1+ 1SN	0	0	0	0	1 + 3SN
2020	0	0	0	0	0	1 + 3SN

4.7. Marokko - Proeffase



- Samenwerking overgenomen van de VZ door Ray of Hope vanaf 01/04/2012
- Contactpersoon: Souad Nour Alaoui
- Kefala procedure
- Geen verdragsland

Na het kanaalbezoek in oktober 2017, ontvingen we in 2018 de goedkeuring van VCA om proefdossiers op te starten.

In 2018 werden de eerste twee proefdossiers opgestart en in 2019 de volgende twee proefdossiers. Van deze laatste zette 1 familie hun procedure stop waardoor er nog 1 opstartmogelijkheid is voor Marokko.

In de 2^{de} helft 2019 ontvingen we een eerste kindvoorstel uit Tanger en in de 1^{ste} helft van 2020 een tweede kindvoorstel, eveneens uit Tanger.

Omwille van de Covid19 maatregelen, konden de procedures niet verlopen zoals gewoonlijk. De reisbeperkingen zorgden voor praktische uitdagingen. Hierdoor liepen beide procedures in 2020 vertraging op. De familie die in 2019 een kindvoorstel kreeg, kon in de zomer van 2020 afreizen om haar kindje te halen. De familie die in 2020 een kindvoorstel kreeg, kon voor het eerst afreizen in het najaar 2020, maar de 2^{de} afreis zal pas in 2021 kunnen.

Naast de moeilijkheden door Covid19, zorgde ook een nieuwe stap in de procedure voor vertraging. Na de 1^{ste} afreis, vraagt de rechtbank aan het Ministerie van Justitie in Rabat om de Belgische autoriteit te contacteren en bevestiging te vragen dat de kandidaat adoptanten in België de procedure correct doorlopen hebben. Deze stap verloopt stroef en vertraagt de procedure. Ray of Hope volgt dit nauwgezet op, maar is hierbij afhankelijk van verschillende diensten in België én in Marokko.



4.8. Bhutan – afsluiten proeffase



- Prospectie aanvraag: augustus 2012
- 13/11/2015: indienen inlichtingendossier
- 11/05/2016: Akkoord VCA opstart proefdossiers
- Geen verdragsland
- Contactpersoon: Nyima Om

Sinds 1 januari 2012 waren interlandelijke adopties vanuit Bhutan opgeschort in afwachting van een nieuwe wetgeving. Deze nieuwe wetgeving kwam er in 2015.

Adoptie uit Bhutan is enkel mogelijk door landen waar een Bhutanese diplomatieke post aanwezig is. Dit is zeer beperkt, maar België is er daar één van.

De procedure in Bhutan verloopt volledig rechtstreeks tussen de adoptiedienst en de Bhutanese overheid, National Commission for Women and Children (NCWC). Maar indien nodig kan Mevr. Om tussen komen.

Bhutan kan voor de meeste kinderen in het land zelf een oplossing vinden. Slechts sporadisch zijn er kinderen die nood hebben aan interlandelijke adoptie. De NCWC heeft aangegeven dat zij vooral oudere kinderen kunnen voorstellen (+5j)

Ray of Hope heeft echter nog geen enkele kandidaat adoptant gevonden die als proefdossier wil opstarten voor Bhutan.

4.9. Slovakije – proeffase goedgekeurd, on hold



- Prospectie aanvraag: 14/12/2016
- Verdragsland
- Goedkeuring proeffase

Eind 2016 kreeg Ray of Hope de vraag van VCA om de mogelijkheden te bekijken in Slovakije gezien daar een goed contact was met de centrale autoriteit. De centrale autoriteit in Slovakije, CIPC (Centre for the International Legal Protection of Children and Youth) gaf aan dat zij kandidaat adoptieouders zoeken voor verschillende kindprofielen.

Sinds 2001 is in Slovakije het Verdrag van den Haag in werking. Zij werken volgens een sterk subsidiariteitsprincipe waarbij alle mogelijkheden worden nagegaan om de kinderen in eigen land

te plaatsen. In 2017 werd een inlichtingendossier opgemaakt en werd dit ingediend bij VCA. We kregen positief bericht voor het opstarten van proefdossiers.

Van 4 tot 7 juni 2018 bracht Ray of Hope, samen met VCA een kanaalbezoek ter plaatse. We hadden er een ontmoeting met de centrale autoriteit (CIPC), een rechter, lokale overheid en kindertehuis. Het kanaalbezoek kon ons helaas geen antwoord bieden op onze vragen omtrent de adoptabiliteitsverklaring van de kinderen. Ray of Hope zal pas proefdossiers opstarten nadat er duidelijkheid is over de adoptabiliteit van de kinderen.

Hiertoe trok de voorzitter en de coördinator in november 2019 naar Slovakije om er een congres bij te wonen omtrent interlandelijke adoptie. We maakten van de gelegenheid gebruik om het oosten van het land te bezoeken. Ook na dit kanaalbezoek eindigden we met een groot dilemma:

er zijn kinderen in nood, die in een instelling opgroeien en waarvoor we een thuis kunnen zoeken. Maar als we die gaan adopteren werken we mee aan een scheefgetrokken systeem van

diepgewortelde discriminatie waarbij kinderen uit hun gezin worden weggehaald, omdat de ouders er niet goed voor zorgen. Oorzaak van het hele systeem is dat deze gezinnen geen kansen krijgen. Als we naar het subsidiariteitsprincipe kijken, stellen we vast dat er in Slovakije veel gezinnen kinderen willen adopteren, maar geen kinderen met een Roma afkomst.

In 2020 zijn we niet grondig ingegaan op dit dilemma, mede wegens gebrek aan KA voor de andere landen, leek het ons niet opportuun om nog een samenwerking voor kinderen met een moeilijke achtergrond op te starten. Wel kregen we de begeleiding van de nazorg van een familie die een zelfstandige adoptie zal doen uit Slovakije. We zullen dit in 2021 nauwgezet opvolgen. Mogelijks wordt dit dilemma ook voorgelegd aan het ethisch comité in 2021.

4.10. Ethiopië - Roots



Op dinsdag 09/01/2018 stemde het Ethiopische Parlement over een wijziging van de artikels 193 en 194 van "Revised Family Code 2000/213", die handelen over adoptie door buitenlanders. Met 540 stemmen voor en 6 stemmen tegen werden beide artikels aangepast zodat adopties door personen met een buitenlandse nationaliteit niet meer toegelaten zijn in Ethiopië. De principebeslissing van de Ethiopische overheid om te stoppen met internationale adopties werd reeds in april 2017 genomen, maar de wetgeving wordt pas in 2018 aangepast. Met de beslissing van het Ethiopische Parlement valt dus definitief het doek over de buitenlandse adopties vanuit Ethiopië.

Er kwam in 2019 veel aandacht rond adopties uit Ethiopië door een getuigenis in HLN waarna Ray of Hope gehoord werd op een speciale hoorzitting omtrent adopties uit Ethiopië.

Ray of Hope doet zoals steeds zijn uiterste best om zo duidelijk en transparant mogelijk te werken. Ray of Hope engageert zich om, ondanks dat de werking in Ethiopië stopgezet werd, de roots- en nazorgvragen te blijven opnemen. Hiervoor werd er een nieuwe contactpersoon gezocht en gevonden. Ook in 2020 waren er intense contacten met plaatselijke contactpersonen rond rootsvragen. Maar de pandemie heeft een grote invloed op de werking. Rootszoektochten vielen stil, men beperkte de rondreizen.

Daarnaast brak er een oorlog uit in de Tigray regio wat zorgde voor onrusten in het hele land. Sinds begin 2021 is het opnieuw iets rustiger in Ethiopië, enkel de grensgebieden en een deel van het noorden blijven moeilijk bereikbaar.



4.11. Sri Lanka – Roots



- Werkzaam in Sri Lanka van 1996 tot 2017
- 49 kinderen vonden een thuis door bemiddeling van ROH
- Verdragsland
- Centrale Autoriteit: Probation and Child Care Services = Probation Office

In 2017 besloten we het kanaal stop te zetten.

In 2018 kregen we de boodschap vanuit VCA dat alle rootsvragen via hen gesteld moesten worden. Alle contacten zijn dus stopgezet.

Voor zoekvragen moeten geadopteerden zich nu richten tot VCA, pas begin 2020 kwam hier een eerste resultaat.

We kwamen met VCA tot overeenkomst dat de begeleiding van de geadopteerde en de adoptieouders door ons zou gebeuren zodat er ook voldoende aandacht kon zijn om de concrete vraag uit te klaren en te begeleiden.

Op deze manier loopt het vlot om antwoorden te krijgen.

4.12. Landen in Onderzoek

Heel wat kanalen zijn in onderzoek bij Ray of Hope. De dienst voldoet aan de vereisten van vijf herkomstlanden waaruit de laatste drie jaren kinderen thuishkwamen. An sich zijn nieuwe proefkanalen niet noodzakelijk. Neemt niet weg dat we het als dienst belangrijk vinden om waar noden zijn deze te beantwoorden. Daarnaast moeten we er ook rekening mee houden dat indien een samenwerking wordt stopgezet er mogelijkheden zijn voor heroriëntatie.

Hieronder wordt de stand van zaken van de landen in onderzoek weergegeven.

4.12.1. Burundi



- Aanvraag kanaalonderzoek 11/04/'07
- Indiening voorlopige kanaalcontrole 13/09/'07
- Akkoord VCA tot verderzetting kanaalonderzoek: 17/10/'07
- kanaalonderzoek ingediend op 05/02/2009
- Verdragsland

Burundi geeft aan dat het veel belang hecht aan het Verdrag van Den Haag en dit ook correct wenst uit te voeren. Niettegenstaande dit gegeven is het wel zeer moeilijk gebleken om er erkend te worden als adoptiedienst.

VCA kon tot op heden nog geen akkoord geven om proefdossiers te starten. Om in Burundi te mogen starten met adopties dient Ray of Hope ook in Burundi erkend te worden. Het erkenningsdossier van Ray of Hope is ter plaatse meermaals zoek geraakt. In 2014 leek er vooruitgang te zijn maar nadien kwam het dossier opnieuw vast te zitten bij de overheid.

In februari 2015 stuurde Mr. Harushimana (toenmalige contactpersoon) een voorstel tot overeenkomst door voor een contactpersoon ter plaatse. We hadden verwacht dat een vertegenwoordiger van Ray of Hope in 2015 naar Burundi zou afreizen om een overeenkomst te ondertekenen met de overheid

en een update van de vorige kanaalcontrole uit te voeren. Echter wegens onrust sedert maart 2015 in Burundi kwam het aanvraagdossier van Ray of Hope en de planning voor een kanaalbezoek terug stil te liggen.

Via het Vlaams Centrum voor Adoptie werd er in 2016 een zelfstandige adoptie gerealiseerd in Burundi. De familie deed dit met behulp van een advocaat ter plaatse. Ray of Hope nam contact op met deze advocaat en hij slaagde erin om het dossier nieuw leven in te blazen. We hadden gehoopt in 2019 het kanaalonderzoek af te ronden maar dit is helaas niet gelukt. Er zijn nog onduidelijkheden omtrent erkenningsvoorwaarden als adoptiedienst die eerst moeten uitgeklaard worden. In 2020 werd er weinig evolutie geboekt. We hopen dit in 2021 verder te kunnen uitwerken.

4.12.2. Rwanda



Ray of Hope diende een aanvraag tot onderzoek in op 29/09/2017.

Men heeft gedurende lange tijd geprobeerd om binnenlands oplossingen te vinden voor de kinderen waardoor interlandelijke adopties niet toegelaten waren.

Intussen heeft de overheid aangegeven dat interlandelijke adopties terug toegelaten zijn vanuit Rwanda.

Sindsdien werd dit terug meer opgevolgd, maar uit de praktijk bleek in 2019 dat er nog geen interlandelijke adopties gebeurden. Daarnaast is de communicatie met de centrale autoriteit niet gemakkelijk omdat zij enkel van centrale autoriteit tot centrale autoriteit willen communiceren, wat een samenwerking niet gemakkelijker maakt.

Het uitwerken van dit kanaal heeft in 2020 weinig evolutie gekend. We bekijken de mogelijkheden en of er evoluties zijn voor interlandelijke adopties

4.12.3. Benin



In februari 2012 stuurden we de wetgeving door naar VCA waarna we in maart 2012 negatief advies van de VCA ontvingen voor het verderzetten van het onderzoek naar de mogelijkheden van adoptie uit Benin.

Ray of Hope besliste om het onderzoek niet stop te zetten en legde contact met de Ambassade van Benin en met een contactpersoon ter plaatse nl. Mevr. Esther Orou.

De procedure tot het ratificeren van het Haags verdrag en het oprichten van een centrale autoriteit in Benin heeft heel veel tijd in beslag genomen en zorgde ervoor dat het zeer moeilijk was om de nodige informatie te bekomen.

Op 1 oktober 2018 trad het Verdrag van Den Haag van 29 mei 1993 inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking met betrekking tot interlandelijke adoptie in Benin in werking.

In 2019 en 2020 was er nog geen beslissing rond o.a. de erkenningsvoorwaarden als dienst. Van zodra deze wetgeving getekend is en in voege is, hopen we het inlichtingendossier te kunnen afwerken voor VCA.

4.12.4. Democratische republiek Congo



In mei 2013 werden we gecontacteerd door mevrouw Chris Philipsen, secretaris van een Belgische vzw genaamd Zaba-kina. Zij stelde ons de vraag of een eventuele samenwerking met het weeshuis dat ze in Boma, Congo, steunt mogelijk zou zijn. De vzw had zelf reeds contact opgenomen met VCA en ook daar werden de mogelijkheden tot samenwerking met een dienst mogelijk geacht.

In juni 2013 bezorgden we de wetgeving aan VCA waarna we advies van de VCA ontvingen voor het onderzoeken van de mogelijkheden van adoptie uit DR Congo.

Chris Philipsen bracht ons in contact met père Antoine Phambu Lutete, directeur van CREROEA, die samen met ons het programma uitwerkte voor een kanaalonderzoek ter plaatse. Eind oktober 2013 vertrokken twee bestuurders van Ray of Hope naar DR Congo. Zij dienden een erkenningsdossier in bij de

plaatselijke autoriteiten en legden de contacten in functie van een eventuele samenwerking.

Uit de contacten bleek dat het niet evident werken zal zijn in Congo, maar dat een samenwerking met het weeshuis CREROEA mogelijk is. Er zou gewerkt worden met een contactpersoon in Kinshasa die ons zal vertegenwoordigen, m.n. Dr. Baudry. Hij is arts van opleiding en heeft in 2014 in België een stage gelopen bij het UZA. Hierdoor kon hij ook kennismaken met de werking van Ray of Hope. Dr. Baudry bracht in 2015 een bezoek aan het weeshuis CREROEA in Boma en besprak ook de samenwerking met père Antoine Phambu Lutete. Hij bezocht er de kinderen.

In 2014 besliste Congo tot een moratorium waardoor kinderen na de adoptieprocedure het land niet mochten verlaten. Hierdoor besloot VCA geen akkoord te geven voor opstart van een proeffase. Tot eind 2015 was het moratorium nog van kracht, maar werden met mondjesmaat uitgangspersmissies afgeleverd. In 2016 werd er gewerkt aan een wetwijziging en was er de hoop dat deze in voege kon treden, zodat er een samenwerking opgestart kon worden. Tot op heden is dit nog niet gebeurd.

Ray of Hope volgt dit kanaal van kortbij op om een samenwerking te starten van zodra dit toegelaten is. In 2017 kregen we van de overheid de melding dat ons dossier in behandeling is genomen. We moesten de erkenning laten verlengen. Gezien de onmogelijkheid om op te starten op dit moment zijn we hier niet op ingegaan.

In januari 2019 werd Félix Antoine Tshisekedi de nieuwe president in Congo. De contacten tussen België en Congo worden opnieuw aangehaald. Daarnaast kwam er een onderzoek naar recente adopties uit Congo. Voorlopig kunnen we dus nog niets betekenen voor de kinderen die een thuis zoeken in het weeshuis in Boma, maar we behouden intens contact ter plaatse. In 2020 is de nood aan adoptieouders meermaals gebleken. Indien er meer duidelijkheid komt over adoptieprocedures zal Ray of Hope niet nalaten een nieuwe aanvraag tot samenwerking te doen aan VCA. De nood aan adoptieouders is groot in Congo.

5 Evaluatie

5.1 Tevredenheidsmeting

Zowel de adoptanten als de medewerkers evalueren de dagelijkse werking van vzw Ray of Hope. Deze evaluaties gebeuren zowel op een informele als een formele manier.

Voor adoptanten zijn er drie manieren om de werking van de dienst formeel te evalueren:

Een eerste gesprek gebeurt kort na aankomst van het kindje in België. De teamleden kunnen dan onmiddellijk problemen of misverstanden vernemen. Als het niet bij aankomst mogelijk is, dan kan het eerst telefonisch en later bij het eerste huisbezoek na 3 maanden. Deze gesprekken meten het best de tevredenheid van de adoptanten.

Een tweede manier waarop de ouders Ray of Hope kunnen evalueren, is via een **tevredenheidsmeting**. Na het aankomstgesprek krijgen de families dit document en bezorgen het ingevuld terug aan de dienst. De meting wordt geanalyseerd, besproken in team en kenbaar gemaakt in het jaarverslag (zie tabel 29). Aan de hand hiervan worden doelstellingen geformuleerd voor de dagelijkse werking van Ray of Hope.

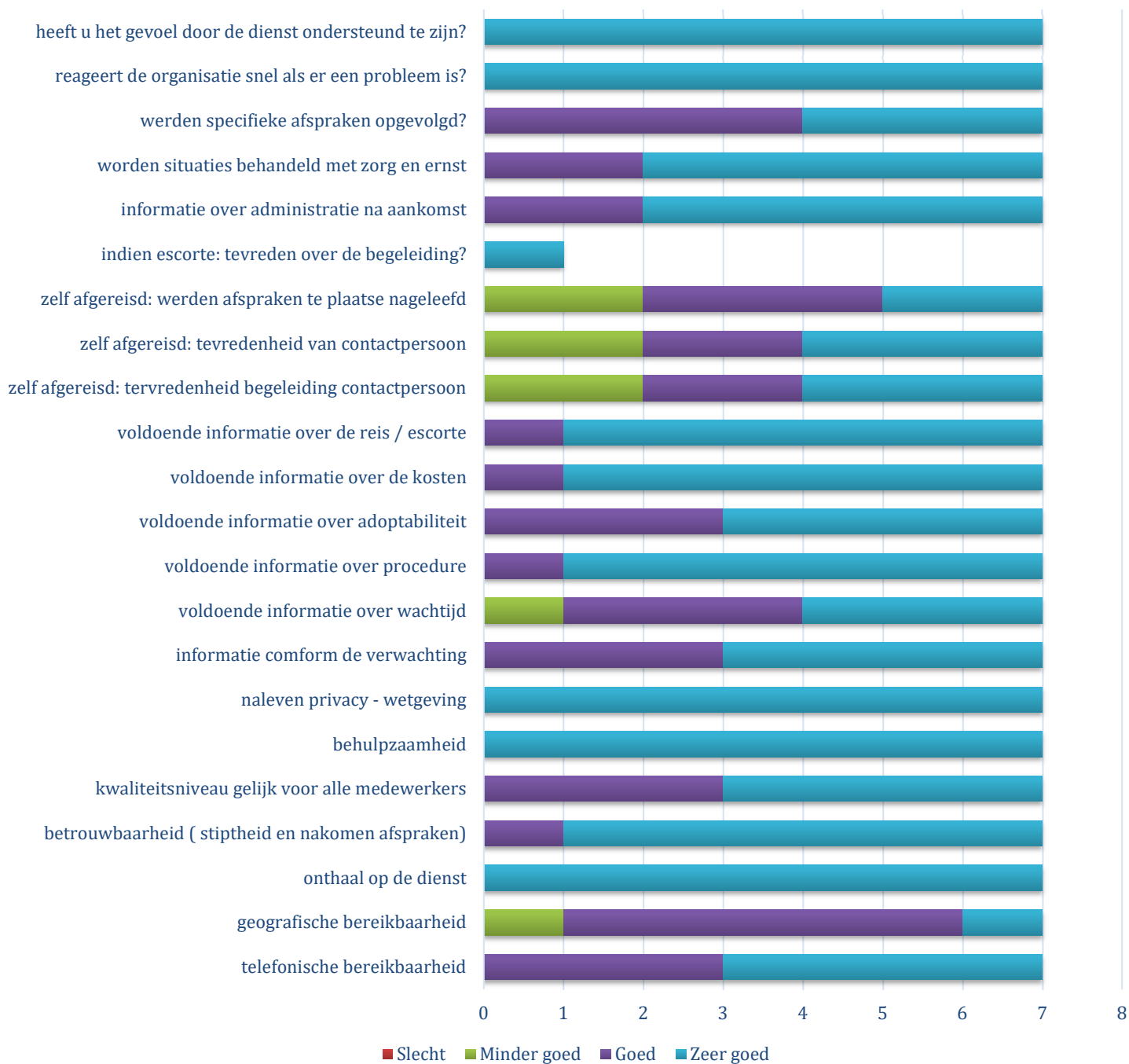
Om een zo volledig mogelijk resultaat te bekomen, krijgt men bij het aankomstgesprek de tevredenheidsmeting mee met een gefrankeerde enveloppe. Er werd ook een online invulformulier opgesteld dat sinds dit jaar wordt gebruikt om een maximaal ontvangst van de tevredenheidsmetingen te krijgen. Op het eerste huisbezoek wordt hieraan herinnerd en bij het eindejaar worden de families die de tevredenheidsmeting nog niet hadden ingevuld, gevraagd dit alsnog te doen. In 2020 ontvingen we 7 tevredenheidsmetingen van de 10 families die thuishkwamen met hun kindje(s). Dit staat voor 70%, we moeten dus rekening houden met het feit dat dit resultaat niet volledig is, maar toch al een goede weergave geeft.

Onderstaande grafiek en tabel geven de resultaten voor 2020 weer.

Alle families duiden op de meeste gebieden goed tot zeer goed aan (140 keer op 148 antwoorden). Vijfmaal op 19 vragen scoorden we voor alle antwoorden zeer goed. Het gaat dan over het onthaal op de dienst, respecteren van privacy, behulpzaamheid, het gevoel dat men zich ondersteund voelt en dat de dienst snel reageert bij problemen. Dat deze allen maximaal zeer goed scoren is een mooie pluim voor de inzet en het werk dat we dagdagelijks doen. Slechts 8 reacties scoorden 'minder goed': het ging over de wachttijd en de begeleiding van de contactpersoon ter plaatse, ook de geografische bereikbaarheid scoorde éénmaal minder goed. Deze werkpunten nemen we mee, vooral meer toelichting rond wachttijden en de verwachtingen tav contactpersonen zullen we meer benadrukken in de voorbereidingsmomenten. Geen enkele maal werd slecht aangeduid.

Omdat het aantal adopties beperkt is, maar we onszelf toch kritisch in vraag durven blijven stellen vroegen we aan Arteveldehogeschool om een onderzoek te doen naar onze werking en hoe adoptanten en geadopteerden dit hebben ervaren doorheen de 25 jaar dat Ray of hope werkzaam is. In 5.2 leest u het resultaat hiervan.

Tevredenheidsmeting 2020



	Tabel 28: resultaten tevredenheidsmeting 2020	Slecht	Minder goed	Goed	Zeer goed
1	telefonische bereikbaarheid	0	0	3	4
	geografische bereikbaarheid	0	1	5	1
2	onthaal op de dienst	0	0	0	7
3	betrouwbaarheid (stiptheid en nakomen afspraken)	0	0	1	6
4	kwaliteitsniveau gelijk voor alle medewerkers	0	0	3	4
5	behulpzaamheid	0	0	0	7
6	naleven privacy - wetgeving	0	0	0	7
7	informatie comform de verwachting	0	0	3	4
8	voldoende informatie over wachttijd	0	1	3	3
9	voldoende informatie over procedure	0	0	1	6
10	voldoende informatie over adoptabiliteit	0	0	3	4
11	voldoende informatie over de kosten	0	0	1	6
12	voldoende informatie over de reis / escorte	0	0	1	6
13	zelf afgereisd: tevredenheid begeleiding contactpersoon	0	2	2	3
	zelf afgereisd: tevredenheid van contactpersoon	0	2	2	3
	zelf afgereisd: werden afspraken te plaatse nageleefd	0	2	3	2
14	indien escorte: tevreden over de begeleiding?	0	0	0	1
15	informatie over administratie na aankomst	0	0	2	5
16	worden situaties behandeld met zorg en ernst	0	0	2	5
17	worden specifieke afspraken opgevolgd?	0	0	4	3
18	reageert de organisatie snel als er een probleem is?	0	0	0	7
19	heeft u het gevoel door de dienst ondersteund te zijn?	0	0	0	7
	TOTAAL	0	8	39	101

5.2 Resultaat van het Belevingsonderzoek in het kader van 25 jaar Ray of Hope door Arteveldehogeschool

Adoptieouders en geadopteerden over hun adoptietraject:

Onderzoek uitgevoerd door de Arteveldehogeschool in opdracht van Ray of Hope⁶

Vanuit de zorg voor kwaliteit van haar begeleiding wilde Ray of Hope nagaan hoe adoptieouders en geadopteerden de begeleiding door ROH in de voorbije 25 jaar hebben ervaren. Aan de hand van vragenlijsten, interviews en focusgroepsgesprekken werd gepeild naar de periode vóór de aankomst van het kind alsook naar nazorg en rootsbegeleiding. Het onderzoek werd uitgevoerd door Arteveldehogeschool van maart tot december 2020.

Uit het onderzoek komen zowel sterktes van de adoptiedienst als aanbevelingen voor verbetering naar voor.

Vertrouwen speelt een sleutelrol, reeds vanaf de allereerste contacten. Naast expertise zijn een goede relatie en communicatie bepalend. Communicatie moet correct, duidelijk en transparant zijn, maar ook gebaseerd op interesse en persoonlijk contact. Meestal wordt de communicatie door ROH ervaren als warm, persoonlijk en gemoedelijk. Indien dit onvoldoende werd ervaren, leidt dit tot ongenoegen en frustratie. Omdat het adoptietraject vaak onzeker en onvoorspelbaar is, moet er altijd duidelijk worden gecommuniceerd ook als niet alles helder is.

Ray of Hope moet proactief zijn in zijn communicatie: niet enkel antwoorden op vragen maar ook zelf het initiatief nemen. Actieve communicatie vanuit ROH wordt ervaren als een erkenning voor de onzekerheid waarmee ouders in de lange wachtperiode te maken hebben.

In de relatie met Ray of Hope vinden ouders belangrijk dat er afstemming en gelijkwaardigheid is. Afstemming betekent dat de adoptiedienst antwoorden geeft op de concrete vragen en verwachtingen die leven. Hierbij moet rekening gehouden worden met de diversiteit aan verwachtingen en noden. Deze kunnen zeer verschillend zijn en vergen dus een persoonlijke aanpak. Gelijkwaardigheid betekent dat ROH zich niet superieur of betuttelend opstelt en uitwisseling met andere ouders mogelijk maakt.

De expertise slaat vnl. op adoptieprocedures, kennis over het herkomstland, begeleiding bij afreizen, het werk van de contactpersoon.

De geadopteerden ervaren een andere relatie met ROH dan de ouders. Zij hebben immers niet zelf gekozen voor de adoptiedienst. Ook voor hen zijn vertrouwen, relatie en communicatie doorslaggevend. De identiteitsvraag is heel belangrijk voor de geadopteerden. Zij kiezen zelf al dan niet beroep te doen op Ray of Hope voor hulp hierbij. Vragen over hun 'anders zijn' en over soms discriminerende reacties van de omgeving, moeten bespreekbaar zijn.

Vertrouwen vanuit respect voor hun identiteitsvragen is cruciaal, maar ook tempo en behoefte van de geadopteerde moeten de leidraad zijn. Erkenning voor hun eigen unieke beleving van adoptie en sensitiviteit voor hun 'anders zijn' is heel belangrijk. De geadopteerde moet zich veilig voelen om te kunnen praten en vragen te stellen. Hij kiest zelf of hij daarin al dan niet wil begeleid worden.

Communicatie moet transparant zijn en vertrekken vanuit gelijkwaardigheid. Openheid en eerlijkheid wordt verwacht. Geen informatie mag worden achtergehouden. De geadopteerden wensen ook meer

⁶ De Beir, S. & Defour, K. (2020). *Belevingsonderzoek: adoptieouders en geadopteerden over hun adoptietraject*. Dienstverleningsproject in opdracht van adoptiedienst Ray of Hope

duidelijkheid over het aanbod van Ray of Hope. Ze willen weten waarvoor en bij wie ze terecht kunnen en hebben nood aan rolmodellen.

Geadopteerden kampen met een dubbel gevoel. Ze willen enerzijds dankbaar zijn tegenover hun adoptieouders, maar willen anderzijds ook vrij kunnen spreken over hun gemis aan biologische wortels.

Het onderzoeksrapport formuleert tot slot als **aanbevelingen** voor ROH:

- Inzetten op een zo persoonlijk mogelijke aanpak die aansluit bij de beleving van de ouders.
- Professioneel handelen steeds toetsen aan 'vertrouwen-relatie-communicatie'.
- Eigen expertise verder ontwikkelen maar ook afbakenen. Nazorg is hier belangrijk. Doorverwijzen voor die aspecten die niet tot de kerntaak behoren.
- Aandacht voor de stem van de geadopteerde met aandacht voor identiteitsvragen en maatschappelijke context van adoptie. Proactief communiceren met de doelgroep en duidelijk maken waar ze terecht kunnen met welke vragen.
- Duidelijkheid rond de functie van nazorgrapporten



Kijkkader van bepalende factoren in het beleving van de begeleiding van KA, adoptanten en geadopteerden door Ray of Hope

BIJLAGE: Een bijzondere missie...

Zondagochtend 21 juni, erg vroeg in de ochtend, land ik samen met 10 adoptiekinderen, aan boord van een Falcon 900, in Keulen. *Ray of Hope* had samen met de Duitse organisatie *Help a Child* een oplossing gezocht voor 10 kindjes waarvoor de adoptieprocedure was afgerond maar die door de Corona maatregelen niet met hun gezin konden worden verenigd. Het gaat om 5 gezinnen die in Duitsland wonen, 2 in Zwitserland, 1 in Italië, 1 in Wallonië en 1 in Vlaanderen. Er waren dus 5 verschillende organisaties betrokken. Het was een hele uitdaging om dit geregeld te krijgen maar dankzij de hulp van de Haïtiaanse overheid, ambassades, de Belgische FlyingGroup en Johan Vanneste, de Vlaamse CEO van de luchthaven van Keulen, is het allemaal goed gekomen.



Aankomst in Keulen: de kinderen, de crew van Flying Group, Bea en Angela van Help a Child, en Erika van Ray of Hope

Door de Coronapandemie zijn er heel wat adoptieprocedures vast komen te zitten. In Haïti werden procedures afgerond, maar werden de grenzen gesloten. Het land probeert op deze manier het virus zo goed mogelijk buiten de grenzen te houden. Hierdoor konden de geadopteerde kinderen niet met hun adoptiegezin worden verenigd.

Eind maart organiseerde de Franse overheid een repatriëring van landgenoten en hierop kon één kindje, waarvoor Ray of Hope een gezin vond, mee. We zochten en vonden een goede begeleider. Gelukkig was Sophie Vangheel, directeur van Cunina, op dat moment in Haïti. Zij wilde de verantwoordelijkheid nemen om het kindje te begeleiden. Het is zeker geen ideale situatie, maar op deze manier kon het kindje met haar gezin worden verenigd. Bovendien bestaat er in Haïti een periode van familiarisatie kort na toewijzing. Elk gezin dat een kindje krijgt toegewezen moet 14 dagen gaan kennismaken met het kindje in Haïti alvorens de adoptieprocedure wordt opgestart. Bijgevolg kende het kindje haar gezin in België zeer goed. Er waren, gedurende het jaar dat de procedure duurde, wekelijks contacten tussen de ouders en het kindje via whatsapp. De concrete voorbereiding op de reis kon bijgevolg gebeuren door onze contactpersoon Yolette en de ouders via videoboodschap. Het kindje werd zo voorbereid op wat er zou komen. Alles is vlot verlopen.

In mei liep de adoptieprocedure van Dawens af, maar toen werden er geen repatriërvluchten meer georganiseerd. Ik zocht contact met de collega-adoptiediensten in Europa. We sloegen de handen in elkaar en zochten een oplossing voor 10 kinderen die zich in dezelfde situatie bevonden. *Help a Child* had reeds eerder een privévlucht gehuurd en we zagen de mogelijkheid om dit samen te organiseren. De Belgische Flyinggroup en Johan Vanneste, de Vlaamse CEO van de luchthaven van Keulen, konden hierbij helpen. We kregen akkoord van de binnen- en buitenlandse autoriteiten om te landen in Haïti en meteen te vertrekken met de kinderen. Het werd een hele organisatie maar dankzij de medewerking van de Centrale Autoriteiten in België en Haïti, de consuls en ambassadeurs, de directeurs van de tehuizen en de contactpersonen konden we de puzzel leggen.



Casper Hameeuw naaide 110 mondklappers voor Haïti

Intussen hadden de adoptieouders van de 10 kindjes een actie op poten gezet om geld in te zamelen om de vlucht betaalbaar te maken. Er was een bedrag afgesproken dat elke ouder sowieso zelf zou bekostigen, wat meer werd ingezameld is gebruikt om goederen voor de tehuizen aan te kopen. Want deze vlucht bracht ook de mogelijkheid mee om materiaal mee te nemen naar Haïti waar echte nood aan was en dat ter plaatse niet te verkrijgen is. In totaal mochten we 350 kg materiaal meenemen. We verzamelden gespecialiseerde verzorgingsproducten, handschoenen en mondklappers. Een groot deel was aangekocht met de giften, maar er werd ook heel wat geschonken door plaatselijke apothekers, UZ Gent en www.coachclinic.be. Er werden mondklappers genaaid door verschillende mensen, maar Casper (10 jaar) spande wel de kroon: met hulp van mama en broer Edward naaide hij 110 mondklappers op een week tijd!

Nadat de bemanning en begeleiding een negatieve COVID19 test konden voorleggen, laadden we donderdagavond 18 juni het vliegtuig. Het is een Falcon 900 LX Easy. Het hoeft geen betoog dat het een zeer luxueus toestel is. Het was nog maar één jaar oud, maar de eigenaar heeft het ter beschikking gesteld omdat hij deze missie een warm hart toedraagt. Door de grootte was het perfect voor de 10 kinderen. Alles was mooi klaargemaakt om de kinderen te verwelkomen: voor elk kindje een knuffelbeer en een kussen; voor elk kindje was er door de ouders een eigen rugzakje voorzien; we voorzagen voldoende speelgoed om de kinderen bezig te houden.

Vrijdagochtend 19 juni om 8u05 stijgen we op in de luchthaven van Deurne. We maken na een paar minuten al een tussenstop in Zaventem. Hier stappen Bea en Angela van *Help a Child* in. De tussenstop is nodig omdat in Deurne de landingsbaan te kort is om met voldoende kerosine in de tank op te kunnen stijgen om de oceaan over te vliegen. Na een vlucht van 9u komen we aan in Guadeloupe. Daar brengen we de nacht door. Zaterdag vertrekken we in alle vroegte naar Port-au-Prince, Haïti. Onderweg zorgen we dat alles klaar is om de kinderen te ontvangen. We maken ook een filmpje voor de kinderen met de uitleg van de repatriëring voor later...



Om 8u landen we in Port-au-Prince waar we op de tarmac op de kinderen moeten wachten ... Wij, de begeleiders, en de crew mogen immers Haïti niet in. We laden het materiaal uit en wachten tot de consuls, contactpersonen en directeurs van de weeshuizen de kinderen door de douane brengen. Voor elk kindje is er een begeleider. Alle kinderen hebben de dag voordien uitleg gekregen over wat er zou gebeuren. Ze kregen een filmpje van hun ouders te zien en een filmpje van de

begeleiding. Op deze manier konden we de kinderen zo goed mogelijk voorbereiden op wat er zou gebeuren.



Het vliegtuig helemaal klaargemaakt voor de kindjes: de lederen zetels en tapijt werden veilig ingepakt. Het speelgoed staat klaar.

Dawens werd door de contactpersoon van Ray of Hope, Yolette Aupont, en de Belgische consul meneer Dresse, door de douane begeleid.





Op weg naar het vliegtuig.

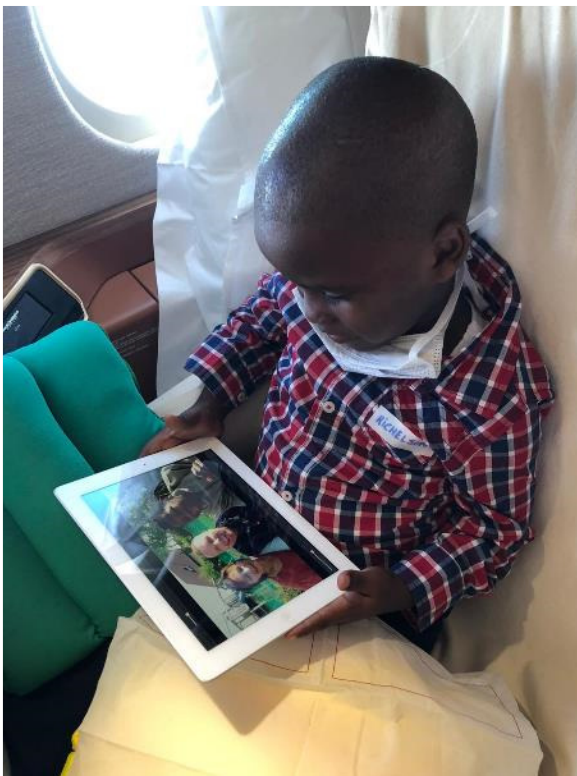


In het vliegtuig met Mietje, de stewardess



De piloten

Rond 10u zijn alle kindjes aan boord, hebben ze een plekje gekregen en kunnen we vertrekken. Er is ruimte voor de kinderen om rond te lopen, en ik en de andere begeleiders zitten tussen hen in. Het opstijgen was even spannend omdat het heel snel gaat in zo'n klein vliegtuig. Maar eens we goed en wel onderweg zijn maken we de gordels los en mogen de kinderen spelen. Elk kindje krijgt het filmpje van zijn ouders te zien, 1 keer of verschillende keren. Ze kijken in de fotoboekjes die in de rugzakjes zitten en na een uurtje of twee wil het eerste kindje zich omkleden. Het toilet is dé attractie aan boord en de piloten en de stewardess zijn geweldig met de kinderen. Ze mogen in de cockpit en mogen vrij rondlopen. De kinderen voelen zich echt op hun gemak.



Filmpje van mama en papa, bekijken



Dawens wordt piloot!



En zo zag het er voor mij uit... ik heb het tekort aan coronaknuffels tijdens de vlucht in één keer ingehaald

Na een vlucht van 10u met tussenlanding om te tanken in Santa Maria, kom ik met deze vrolijke bende aan in Keulen. Het is zondag 21 juni 3u 's nachts, of misschien wel beter 's morgensvroeg... Dawens die de hele vlucht niet kon slapen valt tijdens de landing in slaap... ik krijg hem niet wakker dus draag hem naar buiten. Zelfs bij de controle van de paspoorten bleef hij slapen. Ik geef hem slapend aan zijn ouders, maar rij met hen mee naar huis. Dawens wordt wakker als papa hem in de auto zet, dicht bij mama op de achterbank en bij zijn broer. Hij weet heel goed waar hij is, eindelijk bij mama en papa en zijn grote broer... we blijven nog even om iets te drinken alvorens de rit van Keulen naar huis aan te vatten. Dawens gaat meteen spelen met zijn grote broer. Ik praat de ouders bij over de vlucht en geniet na...





De crew en de begeleiding

En dan eindelijk bij mama en papa en grote broer. Dawens was de hele vlucht wakker gebleven maar toen kregen we hem niet meer wakker... ..



's Ochtends was Dawens thuis en kon deze kleine held eindelijk verder slapen.



Ray of Hope vzw
Knaplandstraat 25
B-9160 Lokeren

☎ 0032 9 356 75 79
☎ 0032 9 367 55 64

✉ info@rayofhope.be
🌐 www.rayofhope.be